

ห้องสมุดวะร่อชะตฺซุนนะฮ์

โครงการส่งเสริมการอ่าน การวิจัย การเขียน
และการแปลตำราวิชาการศาสนา

ลำดับที่ : 6

เรียบเรียงโดย : อับดุลฮาгим มังเดชะ

ออกแบบปก : วรรณิศาตุซซุนนะฮ์

จัดรูปเล่ม : วรรณิศาตุซซุนนะฮ์

เผยแพร่ทางเว็บไซต์ : www.warasatussunnah.net

คำนำ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ، ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ، ومن سيئات أعمالنا ، من يهده الله فلا مضل له ، ومن يضلل فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له ، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله اللهم صل وسلم وبارك على عبدك ورسولك محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين أما بعد

บรรดาการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงกรรมสิทธิ์ในวันตอบแทน

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่มาจากอัลลอฮ์สุบหანะฮฺวะตะอะลา อิสลามจึงมีความสมบูรณ์และครอบคลุมในทุกเรื่องของชีวิต จนกระทั่งวินาทีสุดท้ายที่มนุษย์ทุกคนจะต้องเสียชีวิตจากโลกใบนี้ไป ถึงแม้ว่าอัลลอฮ์สุบหანะฮฺวะตะอะลา ได้ทรงแต่งตั้งนบีผู้มหัศจรรย์คือลลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม เพื่อให้มาเป็นแบบอย่างสำหรับมนุษย์ในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องแล้ว มนุษย์ก็ยังดื้อดึงไม่ยอมปฏิบัติตามแบบอย่าง แถมยังแยกตัวออกห่างจากวิถีทางที่ถูกต้องเสียด้วย โดยไม่นึกถึงแนวทางที่ได้รับการรับรองจากท่านเราะสูล คือลลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัมว่าเป็นแนวทางเดียวเท่านั้นที่จะได้เข้าสวรรค์

นั่นก็คือกลุ่มชนที่ยึดมั่นในแนวทางของอะฮ์ลิสสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์ กล่าวคือกลุ่มชนที่ปฏิบัติตามแบบอย่างและแบบแผนการดำเนินชีวิตของท่านเราะสูล คือลลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม ในทุกด้าน แต่ปัจจุบันกลับตรงกันข้ามเมื่อคนเรามากจะอ้างว่า ตนเองยึดมั่นในแนวทางในอะฮ์ลิสสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์ แต่การกระทำการปฏิบัติไม่เป็นไปตามคำสอนของท่านเราะสูล คือลลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม จะเห็นได้ว่าคนเรายังฝ่าฝืนและปฏิบัติในสิ่งต้องห้ามมากมาย อาทิ ทั้งการละหมาด ไม่จ่ายซะกาต เป็นต้น แต่หากมนุษย์รู้จักการเรียนรู้และทำความเข้าใจว่าอิสลามและความเป็นมุสลิมที่แท้จริงนั้น มีใช่เพียงแค่การแสดงภายนอกเท่านั้น แต่การเป็นมุสลิมที่แท้จริงนั้น หมายถึงต้องนำอิสลามมาปฏิบัติทั้งภายนอกและภายใน และยึดมั่นกับอิสลามในทุกๆด้านของชีวิต

ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ขัดแย้งกับแนวทางของอิสลามเป็นสิ่งที่มียุติพลมากมายในปัจจุบัน เนื่องด้วยมุสลิมไม่คิดที่จะเรียนรู้อิสลามไม่ให้ความสำคัญและมองข้ามที่จะเรียนรู้เหตุนี้เองที่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถแยกแยะว่าอะไรคืออิสลามและอะไรไม่ใช่อิสลาม

เมื่อพูดถึงขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ตาย สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ถึงแม้บรรพบุรุษจะตายจากโลกนี้แล้ว แต่ขนบธรรมเนียมประเพณีก็ยังคงสืบทอดมาจนถึงลูกหลาน และเมื่อปฏิบัติกันมาเป็นเวลาที่ยาวนานจนไม่รู้ว่าสิ่งที่ปฏิบัติกันนั้นมาจากไหน เป็นของใคร จนกระทั่งรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่จำเป็นและจะละทิ้งไม่ได้

ต้องเข้าใจว่าขนบธรรมเนียมประเพณีนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความคิดของมนุษย์ ฉะนั้นขนบธรรมเนียมประเพณีนั้นไม่ใช่หลักการหรือบทบัญญัติของอิสลาม ด้วยเหตุนี้มุสลิมจะต้องแยกให้ออกระหว่างขนบธรรมเนียมประเพณีกับแบบอย่างของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพราะเมื่อการดำเนินชีวิตเป็นไปตามแบบอย่างของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะได้รับผลบุญ หากการดำเนินชีวิตของเราเป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีกรรมที่ไม่ถูกต้องตามหลักการของอิสลาม ความหายนะย่อมมาถึงอย่างแน่นอน เนื่องจากการปฏิบัติที่ไม่มีแบบอย่างจากท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังที่ท่านได้กล่าวว่า

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ

ความว่า: “ใครก็ตามที่ปฏิบัติการณ์ใดก็ตามซึ่งไม่มีแบบอย่างจากฉัน การงานนั้นจะไม่ ถูกตอบรับ”

ปัจจุบันจะเห็นได้ชัดว่าอิทธิพลของขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนมาก มีผลกระทบต่อมุสลิมอย่างมากมาย อาทิ การแต่งงาน การเข้าสู่สุนัต ฯ มักมีขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีกรรมหลากหลายขั้นตอนและอีกหลายต่อหลายอย่างที่เกิดขึ้นในเมืองไทย ล้วนแล้วแต่มีการเติมแต่งบทบัญญัติของอิสลามทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้เองมีหลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้นมาจากความคิดของมนุษย์นั่นก็คือขนบธรรมเนียมประเพณีและนำไปบันทึกไว้ในหนังสือ คนรุ่นหลังก็ค้นพบ และคิดไปกันว่าสิ่งต่างๆ เหล่านั้นมีคุณค่ามีสรรพคุณมากมายแก่โรค แก้กภัย ปกป้องจากการลงโทษในญูรूर (สุสาน) ได้ บางทีคิดว่าหนังสือที่อ่านที่ก้นอยู่มีคุณค่าหรือประเสริฐกว่าอัลกุรอานด้วยซ้ำ

หนังสือบรฺชณญีย เป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่ถูกแต่งขึ้นมาเพื่อการสรรเสริญท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และนิยมอ่านกันมากมายในเทศกาล หรือ โอกาสต่างๆ อาทิ งานเมาลิด(วันเกิด) ของท่านนบีมุหัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ขึ้นบ้านใหม่ รับขวัญ แก้วบน พันภัยพิบัติ สง่รหฺ (วิญญาณ) และนำไปอ่านในกูบรฺ (สุสาน) บางแห่งมีการอ่านกันทุกๆ วันศุกร์ โดยอ่านกันเป็นกลุ่ม หลังจากอ่านเสร็จก็รับประทานอาหาร รับประทานอาหารเสร็จก็ทำการแจกเงิน บางแห่งเข้าใจกันว่าหนังสือเล่มนี้เป็นของขลังด้วยซ้ำ ฯลฯ

ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนใคร่ขอทำการวิจัยเพื่อศึกษาถึงบิดอะฮฺทางหลักความเชื่อตามที่ปรากฏในหนังสือบรฺชณญีย รวมถึงความรู้ทั่วไปที่ปรากฏอยู่ในหนังสือดังกล่าวด้วย ศึกษาถึงสิ่งที่เป็นบิดอะฮฺทางหลักความเชื่อต่อการตะวัสสุลในหนังสือบรฺชณญีย

สุดท้ายนี้อยากบอกว่าหนังสือเล่มนี้เป็นเพียงหนังสือเล่มเล็ก ๆ จึงเสี่ยงไม่พ้นจากความผิดพลาดที่เป็นปกติวิสัยของมนุษย์ หากส่วนไหนก็แล้วแต่มีข้อผิดพลาด ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะน้อมรับ และแก้ไขต่อไป

อับดุลฮาгим มังเดชะ

มูลนิธิอนุรักษ์มรดกอิสลาม

สารบัญ

หน้า

ประวัติความเป็นมาของหนังสือบรรณานุกรม

ประวัติความเป็นมาของหนังสือบรรณานุกรม.....	5
ผู้แต่ง.....	5
สาเหตุของการแต่งหนังสือบรรณานุกรม.....	7
อัลบรุดะฮ์ หรือ อัลบะรืออะฮ์.....	8
ผู้แต่ง.....	8
สาเหตุของการแต่งหนังสือบรุดะฮ์.....	9
การนำหนังสือบรรณานุกรมมาปฏิบัติ.....	10
อัลบรุดะฮ์กับลัทธิชีอะฮ์.....	11

บิตะฮ์ทางความเชื่อตามที่ปรากฏในหนังสือบรรณานุกรม

บิตะฮ์ทางหลักความเชื่อต่อการตะวัตฮ์ในหนังสือบรรณานุกรม.....	12
- ใครอยากโชคดีฝันเห็นท่านนบีและคุยกับท่านนบี ให้อ่านบาทที่ 8 มากๆหลังจากละหมาดอิชาอ่านจนง่วง.....	12
- ใครอยากกำจัดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ ให้เขียนบาทที่ 9 และ 10 ลงในกระดาษ ตัดเป็นวงกลมแล้วเปะไว้ที่หน้าผาก หรือใครอยากเป็นคนขยันทำอิบาดะฮ์ก็ให้อ่าน 2 บาทนี้บ่อยๆ ทุกครั้งหลังจากละหมาดเสร็จ.....	13

-
- ใครอยากให้มีคนรักคนชอบ ไม่ทรยศหักหลัง ไม่ปิดบังและมีความลับด้วย ให้เขียนบาทที่ 11 และ 12 ลงบนแผ่นทองแดงตอนดาวลูกไก่ขึ้นแล้วเอาไปละลายกับน้ำฝนดื่ม.....13
- ให้เขียนข้อความบาทที่ 13 14 และ 15 หลังละหมาดวันศุกร์ แล้วละลายด้วยน้ำดอกไม้แล้วดื่ม จากนั้นให้นั่งอยู่กับที่จนกระทั่งละหมาดอัศรี ละหมาดมักริบ จะทำให้ใจโปร่งใสกลับเนื้อกลับตัวได้ง่าย.....14
- ใครอยากให้ผู้อื่นเกรงกลัวไม่กล้าสบตาหรือต่อกรด้วย ให้กลืนใจอ่านบาทที่ 16 17 และ 18 จำนวน 10 ครั้ง.....14
- ใครอยากยึดมั่นอยู่กับอัลกุรอานและสุนนะหฺ ห่างไกลจากบิดอะหฺให้อ่านบาทที่ 19 20 และ 21 หลังจากละหมาด 5 เวลาทุกวันแต่ละเวลาอ่านทวน 20 ครั้ง.....15
- ให้อ่านบาทที่ 22 และ 23 เวลากลางดึกของคืนวันศุกร์ ผู้ที่ใจแข็งกระด้างจะกลับใจเป็นคนใจอ่อนโยนและขยันทำอิบาดะฮฺ.....15
- ใครอยากเป็นคนจิตใจอ่อนโยน ไม่หยาบคาย อวดโตโอหัง ให้เขียนข้อความบาทที่ 26 27 และ 28 ลงบนผ้าซักัน 71 ครั้ง แล้วนำมาผูกไว้ที่แขนซ้าย16
- ใครมีความทุกข์โศกทุกข์ร้อนให้อ่านบาทที่ 35 และ 36 ตอนดึกๆ ความทุกข์ร้อนต่างๆจะผ่านไปด้วยดี.....17
- ใครกลัวการสอบสวนของมุนักรนะกีร์ในกุบูร ให้นำหญ้าฝรั่นมาละลายกับน้ำดอกไม้และเขียนข้อความบาทที่ 34 35 และ 36 ลงบนภาชนะ เสร็จแล้วให้ดื่มน้ำนั้นเขาจะไม่สะทกสะท้านเมื่อมุนักรนะกีร์มาสอบถามแต่อย่างใด..... 17
- ใครเจ็บไข้ได้ป่วย ให้เขียนข้อความบาทที่ 82 และ 83 ลงบนจานกระเบื้องละลายด้วยน้ำชะเอม แล้วดื่มน้ำนั้นตอนเช้าโรกภัยไข้เจ็บจะหายเป็นปกติทั้ง.....18
-

- ใครพูดผิดอย่างพูดไม่ชัด ให้เขียนบาทที่ 90 ถึง 104 ลงบนงานเคลือบละลายกับน้ำดอกไม้วอดให้แห้งแล้วตีทั้งตอนเช้าและตอนเย็นจะแก้โรคติดอ่างพูดไม่ชัดให้หายได้.....	18
- ใครที่ไม่ถูกกับภรรยาหรือคนรักและต้องการให้เขามาร้องเราก่อน ให้เขียน ข้อความบาทที่ 105 ถึง 115 บนหนังสือโตแล้วหนีบไว้ใต้ผ้าสาระบนหากไม่ยากให้ผู้ใหญ่ดูหรือรังแกให้เขียนลงบนหนังสือแทนแต่อย่าไปทำในหนทางที่เป็นบาป.....	20
- ใครกลัวโจรขโมยให้เขียนข้อความบาทที่ 127 แล้วนำไปแปะไว้ตามคอกสัตว์ ยุงข้าว ประตูบ้านสามารถป้องกันขโมยได้ด้วยบาเราะกะฮ์ของข้อความนี้.....	21
- ใครมีลูกเจ็บป่วยไม่สบายเพราะถูกชัฏญอนรบกวน ให้เขียนข้อความบาทที่ 138 และ 139 ลงบนกระดาษหรือผ้าแล้วใส่ไว้ในปลอกโลหะแขวนไว้ที่คอเด็ก จะพ้นจากการรบกวนของชัฏญอนและจะไม่เจ็บไม่ไข้.....	22
- ใครกลัวสัตว์ร้ายที่อยู่ในทะเลหรืออยู่บนบกให้เขียนบาทที่ 136 ด้วยน้ำลายลงในฝ่ามือ เมื่อสัตว์เหล่านั้นเห็นจะหนีไปจากเขาทันที.....	22
หลักการตะวัสสุลที่ถูกต้องตามบทบัญญัติของอัลอิสลาม.....	23
ความหมายของตะวัสสุล.....	23
ความหมายโดยเฉพาะ.....	24
ชนิดของการตะวัสสุลสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท.....	25
- ตะวัสสุลที่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนา.....	25
- การตะวัสสุลที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนา	35

ผลร้ายของการกระทำที่ผิดที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนา.....	51
--	----

บทสรุป.....	54
-------------	----

บรรณานุกรม.....	57
-----------------	----

ภาคผนวก

ก. หนังสือบรรณานุกรม

ข. หนังสืออัลบะรอะฮ์

1. ประวัติความเป็นมาของหนังสือบรฺชัณญ์

บรฺชัณญ์ (بَرَزَنْجِي) เป็นชื่อของหนังสือบทกวีร้อยแก้ว (شُر) และร้อยกรอง (نظم) เป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่ถูกแต่งขึ้นมาเพื่อการสรรเสริญท่านนบีมุหัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หนังสือเล่มนี้ มีชื่อว่า “มัจญ์มูอะฮ์ เมาลูค ชะเราะฟีลอะนาม” ประกอบไปด้วยบทต่าง ๆ ดังนี้

1. เมาลูค อัลบรฺชัณญ์ นัษร (ร้อยแก้ว)
2. เมาลูค อัลบรฺชัณญ์ นัซม (ร้อยกรอง)
3. เกาะศ็ิดะฮ์ อัลบรฺชะฮ์ อัลมุบาร็อกะฮ์ (กาพย์-โคลง)
4. อัคอียะฮ์ คอตุมิลเมาลูค (รวมบทดุอาอ์)
5. อะกัศศุลอะวาม (หลักศรัทธา)
6. รอดิบ สัยยิดินา อัลอัคดา
7. ตัลกีน อัลมัยยิด
8. คูอาฮ์ นิซฟีชะฮ์บาน
9. เมาลูค คีบะฮ์

รวม 9 บท และเนื่องจากหนังสือเล่มนี้ รวมบทประพันธ์ของ อัลบรฺชัณญ์ ไว้ถึง 2 บทจึงเรียกชื่อหนังสือเล่มนี้รวม ๆ ว่า อัลบรฺชัณญ์

2. ผู้แต่ง

อัลบรฺชัณญ์² เป็นนามชื่อของท่านอัลลามะฮ์ มุหัดดิษ สัยยิด ญะฮ์ฟัร บิน หะสัน บิน อับดุลการีม บินมุหัมมัด บิน เราะฮ์มัต บิน อับดิสัยยิด บิน กอลนะดร์ บิน อับดิสัยยิด บินอีสาอัลอะหฺด บิน หุสัยน บิน ยะซีด บิน อับดุลการีม บิน อีสา อัลบรฺชัณญ์

² อัลบรฺชัณญ์, เมาลุดอัลบรฺชัณญ์, ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 53.

บิน อาลี บิน ยูสุฟ บิน มุหัมมัดมันศูร บิน อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน อิสมาอีล อัลมุหัดดิส บิน มุসা บิน อิสมาอีล บิน มุসা อัลกาซิม บิน ญะอ์ฟร อัสศอดิก บิม มุหัมมัด อัลบากริ บิน อาลี ชัยนุลอาบีดีน บิน หุสัยนุ บิน อะลียะฟาฏิมะฮ์อะซซะฮะฮ์อรุอู สืบเชื้อสายมาจากลูกหลานของชาวชีอะฮ์³ ท่านเสียชีวิตในปี ฮ.ศ.1177 บางรายงานกล่าวว่า อัลบรฺชัณญ์เสียชีวิตในปี ฮ.ศ.1184⁴

อัลบรฺชัณญ์ เป็นเจ้าของหนังสือเมาลิดที่รู้จักกันว่า “เมาลิด อัลบรฺชัณญ์” ซึ่งมีอีกชื่อ ก็คือ “อัครุลญะฮ์รี ฟิ เมาลิดินนบี อัลอัซฮัร” นับเป็นหนังสือเมาลิดที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดและแพร่หลายมากที่สุดที่ทั้งชาวอาหรับและมีเชื้อชาวอาหรับ นิยมอ่านในโอกาสต่าง ๆ มีเนื้อหาสรุปถึงอัตชีวประวัติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นับแต่เกิดจนกระทั่งสิ้นชีวิต โดยเริ่มต้นด้วย ประโยคที่ว่า :

أَبْتَدِئُ الْإِمْلَاءَ بِاسْمِ الذَّاتِ الْعَلِيِّ⁵ الْخ

ท่านอัลลามะฮ์ ฟีเกียฮ์ ชัยคุ อบู อับดิลลาฮ์ มุหัมมัด อิบน์ อะหมัด อิลลิซฺ เสียชีวิต ฮ.ศ.1299 ได้รื้อรธาธิบายบทประพันธ์ร้อยแก้วนี้เอาไว้โดยให้ชื่อว่า “อัลเกาลุลมุญญี อะลา เมาลิดิลบรฺชัณญ์” และหลานชายของท่านอัลบรฺชัณญ์ คือ อัลลามะฮ์ ชัยยิด ชัยนุลอาบีดีน บิน มุหัมมัด อัลฮาดี บินชัยนุลอาบีดีน บิน หะสัน บิน อับดิลกาрім บิน มุหัมมัด บิน เราะซูล อัลบัณชัณญ์ อัลหุสนีย⁶ ซึ่งเชื้อสายจะมาบรรจบที่ สัยยิดอิสมาอีล บิน มุসা อัลกาซิม บิน ญะอ์ฟร อัสศอดิก บิน มุหัมมัด อัลบากริ บินอาลี ชัยนุลอาบีดีน บิน หุสัยนุ สืบเชื้อสายมาจากลูกหลานของชาวชีอะฮ์เช่นเดียวกันกับปู่ของเขา⁷ ซึ่งได้ประพันธ์เป็นร้อยกรอง รวม 198 บทกวี โดยเริ่มต้นด้วยประโยคที่ว่า :

³ อัลบรฺชัณญ์ 2000. จากอินเทอร์เน็ต.

⁴ อัลบรฺชัณญ์, แหล่งเดิม, หน้าที่ : 53.

⁵ มัจญ์มูอะฮ์ เมาลูด ชะเราะฟีลอะนาบ. ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 72.

⁶ อุมร์ริฎอเกาะฮาละหุ มุญญะมุลมุอัลลิฟีน, มุอัสสะซะฮ์อัรริสาละฮ์, ม.ป.ป., เล่ม1, หน้าที่ : 488, เลขที่ : 3666.

⁷ อัลบรฺชัณญ์ 2005. จากอินเทอร์เน็ต.

بَدَأْتُ بِاسْمِ الذِّاتِ عَالِيَةِ الشَّانِ⁸ إِيْح

บทกวีร้อยกรองนี้มีชื่อว่า “อัลเกกั บ อัลอันวั อะลา อักคิ อัลญะฮ์ร ฟิ เมาลิดินน บีย อัลฮัซฮ์” ท่านซัยคุ มุหัมมัด นะวาวิย อิบน์ อุมร์ อิบนิ อะเราะบีย อิบนิ อะลี อัลญะวีย ได้รกรัาธิบายบทกวีร้อยกรองนี้ในหนังสือ ตัรฆีบุลมุขตาเกิน

3. สาเหตุของการแต่งหนังสือบรชันญิ

ในปี ฮ.ศ. 586 กษัตริ์ราชวงศ์อัยยูบียที่มีนามว่า มุซอฟพะรุคดิน ผู้ปกครองเมือง อิบิล ได้รื้อฟื้นงานเมาลิดินนบีมุหัมมัด คือลัลดลอสุอะลยฮวะลล์ลัม ขึ้นมาจัดอีก⁹ เป็นการจัดงานเมาลิดระดับรัฐบาล ได้มีหนังสือเรียนเชิญประชาชนใกล้เคียง เช่น ชาวบัฆ ดาด เมาชูล ญะซีเราะฮ์ อีหร่าน มาร่วมงาน พวกที่ถูกเชิญจะทยอยออกเดินทางจากเมือง ของตนตั้งแต่เดือนมุหรรอม และมารวมตัวกันในตอนต้นของเดือนรอบีอุลเอาวัลพอดี งานในยุคนี้จึงใหญ่โตมากมีทั้งมโหฬบันเทิงตลอดงาน ก่อนงานวันจริงสองวัน พวก ข้าราชการจะได้แห่แห่นสัตว์ที่จะนำไปไปเชือดเพื่อทำอาหารเลี้ยงแขก มีวัว อูฐ แพะ แกะ เป็นฝูงๆ จึงนับได้ว่า เป็นพิธีที่ใหญ่โตมากเป็นประวัติกาล¹⁰

ได้มีผู้เขียนชมเชย การจัดงานเมาลิด บุคคลแรกได้แก่ อนุ คือญุ๊อบ อิบน์ อัลฮิ ยะฮ์ โดยได้เขียนหนังสือที่มีชื่อว่า “อัดตันวีร ฟิเมาลิดิลบะชีร” โดยที่ท่านกษัตริ์อัลมุ ซอฟฟิรได้ให้รางวัลเป็นเงิน 1,000 ดินาร¹¹ ในหนังสือ “มिरอาตุชชะมาน” กล่าวว่า กษัตริ์อัลมุซอฟฟิร เป็นผู้ประดิษฐ์อุตรกรรมเมาลิด พระองค์ได้ทรงให้จัดเตรียมอาหาร เลี้ยงขึ้นโดยเป็น แกะย่าง 5,000 ตัว ไก่ 10,000 ตัว ม้า 100 ตัว เนยแข็ง 100,000 ชั่น ขน

⁸ มัจญูอะฮ์ เมาลูด ชะเราะฟีลอะนาม ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 110.

⁹ การจัดงานเมาลิดนบีเกิดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศอียิปต์ เมื่อปี ฮ.ศ. 362 ซึ่งขณะนั้นราชวงศ์ฟาฏิมียะฮ์นบถือ ซืออะฮ์ อัสมาอิลียะฮ์ (คนละนิกายกับซืออะฮ์อันยอะชะรียะฮ์ 12อิมาม) เป็นผู้ปกครองอียิปต์ .

¹⁰ มุนีร (สมศักดิ์) มุหะหมัด, วันและเดือนที่สำคัญในอิสลาม, สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, กรุงเทพฯ, 2540, หน้าที่ : 34.

¹¹ อับดุลลอฮ์ ศอลิห, “อัลอับดิฮาลาตวัลมะดาอิฟีหะฎอรอเมาตุ” 2010 จากอินเทอร์เน็ต.

หาวน 30,000 จาน และสิ้นค่าใช้จ่ายในการจัดงานมากกว่า 300,000 ติรฮัฒ พระองค์ได้
สตับัฟง การอ่านขับร้องบทสรรเสริญท่านนบีมุฮัมมัด ตั้งแต่เวลา ชุฮรฺ จนกระทั่งถึงเวลา
รุ่งอรุณของวันใหม่ บางครั้งพระองค์ ก็ทรงลงไปเดินกับพวกนักร้องทั้งหลายด้วย¹²

ผู้เขียนหนังสือเกี่ยวกับแมลิกนบีคือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ที่เป็นที่รู้จัก ไม่ได้
มีแค่ อับดู กือฏฏีออบ อิบนุ อัลฮียะฮฺ แต่ยังมี ท่านอัศศุเราะหฺมาน บิน อาลี อัคดีบะอ์
ท่านญะอฺฟัร บิน หะสัน อัลบรชัณญียุ ท่าน อัลลามะฮฺ มุฮัมมัด อัมรฺ ท่าน บินอัศศุละฮฺ
อัลอิดะรุส¹³ ฯลฯ

4. อัลบุดะฮฺ หรือ อัลบะรีอะฮฺ

บทกวี กาพย์ โคลง (เกาะศึคะตุลบะรีอะฮฺ) ที่มีชื่อว่า อัลบุดะฮฺ หรือ คนใน
ประเทศไทยส่วนใหญ่รู้จักคุ้นกันในชื่อว่า “บารอเคาะฮฺ” นั้นเป็นบทกวีสคูดีท่านน
บีคือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ซึ่งถูกนำมาบันทึกไว้ในหนังสือบรชัณญียุ และเป็น
หนังสือที่อธิบายสรรพคุณของบทกวี กาพย์ โคลง กลอนต่างๆที่อยู่ในหนังสือบรชัณญียุ

5. ผู้แต่ง

แต่งโดย อิหม่ามอัลบุศรีรียุ เกิดเมื่อปี ฮ.ศ.608 ซึ่งมีชื่อเต็มว่า¹⁴ ชะเราะฟุดดีน มุฮัม
มัด อิบนุ สะอิด อิบนิ สะมาตุ อัศศอนฮาญียุ อัลบุศรีรียุ อัลมัศรีรียุ บางคนเรียกฉายาท่านว่า
อัคคะลาสิรียุ เพราะบิดามารดาของท่านนั้น คนหนึ่งมาจากเมืองคะลาซุ อีกคนหนึ่งมา
จากเมืองบุศรีรุ เคยทำหน้าที่อยู่ในกองอาลักษณ์ คิวานอัลอินชาอฺ และมีตำแหน่งทาง

¹² มุนีร (สมศักดิ์) มุหะหมัด, แหล่งเดิม, หน้าที่ : 34.

¹³ อับดุลลอฮฺ ศอลิหฺ, อัลอับติฮาลาดวัลมะดาอิหฺฟีหะฎอรอเมาต, แหล่งเดิม, จากอินเทอร์เน็ต.

¹⁴ อัลบุศรีรียุ อัลบุดะฮฺ, ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 7.

ราชการในอียิปต์หลายตำแหน่งด้วยกัน ในสมัยราชวงศ์มัมลุกียะฮ์ และเป็นนักกวีเอกคนหนึ่ง
หนึ่งในสมัยนั้น อัลบูคีรียันได้เสียชีวิตในปี ฮ.ศ. 696¹⁵

6 . สาเหตุของการแต่งหนังสืออัลบุนละฮ์

อัลบูคีรียันป่วยเป็นอัมพาต เคลื่อนไหวไม่ได้ ไม่มีหมอมคนใดรักษาได้ อยู่มาคืน
หนึ่งเขนอนหลับแล้วฝันเห็นท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มาเยี่ยม เขามือลูบที่
ส่วนต่างๆจากร่างกายของเขาจนทั่ว บ้างก็ว่าท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เอาเสื้อ
คลุมสีเขียวมาคลุมจนทั่วร่างกายแล้ว ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวกับ
เขาว่า ท่านจะหายป่วยจากการเป็นอัมพาตนี้ แล้วเขาก็ได้หายจากการป่วยเป็นอัมพาต
สามารถเดินเหินเหมือนคนปกติ¹⁶ จากสาเหตุนี้เองเขาจึงได้ประพันธ์บทกวีเพื่อสรรเสริญ
ศุคของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพื่อเป็นสื่อ (การตะวัสสุล) ด้วยบทกวีนั้นให้
ตนหายจากอาการป่วย บทกวีนี้จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อัลบุนละฮ์ หรือ อัลบะ
รีละฮ์ แปลว่า หายป่วย หรือ อัลบุนละฮ์ แปลว่า เสื้อคลุม แต่เขาเรียกชื่อมันว่า อัลกะวา
กิบ อัลคุรียะฮ์ ฟี มัคหิ คอยริลละฮียะฮ์ โดยเริ่มบทกวีแรกว่า :

أَمِنْ تَذَكُّرِ جِرَانٍ بِذِي سَلَمٍ¹⁷ إلخ

กลอนเดิมมีอยู่ 160 บท แต่ต่อมาได้มีผู้แต่งต่อเติมขึ้นมาอีก 7 บท บ้างก็ว่ากันว่ามี
ทั้งหมด 162 บท แบ่งเป็น 12 บทเป็นคำนำบทของกาพย์-โคลง 16 บทกล่าวถึงเรื่องของ
สภาพจิตใจและอารมณ์ความคิดถึง 30 บทกล่าวสรรเสริญศุคของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสัลลัม 19 บท กล่าวถึงการประสูติของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม 10
บท เป็นบทขอพรการตะวัสสุลผ่านท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม 17 บท
สรรเสริญศุคอัลกุรอาน 13 บท ว่าด้วยเรื่องการอิสรออ มีอฺรอกญ 22 บท ว่าด้วย

¹⁵ แหล่งเดิม, หน้าที่ : 7.

¹⁶ เล่มเดียวกัน, หน้าที่ : 3.

¹⁷ มัจญมูอะฮ์ เมลุด ชะเราะฟีลอะนาม, ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 128.

การฉีกขาดทำสงคราม 14 บท ว่าด้วยเรื่องการอิสติฆฟารของอภัยโทษ และอีก 9 บท ว่าด้วยเรื่องอัลมูนาญาตุคุดาอูปิดท้าย ซึ่งเอกลักษณ์ของบรชันญียนี้ ประพันธ์เกี่ยวกับความรักและการรำพันถึงคนรัก บรรยายความเศร้าและความคิดถึงเมื่อต้องจากกันไกล ในวิชาวรรณคดีเรียกว่า "الغزل" เดิมที่เริ่มต้นด้วย :

أمن تذكر جيران بذي سلم مزجت دكعا حير من مقلة بدم

ต่อมาเมื่อนักกวีแต่งบทนำขึ้นมาแทนใหม่ เพราะไม่ได้เริ่มต้นด้วยพระนามและการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮูวะตะอะลา โดยเริ่มต้นด้วยประโยคที่ว่า :

الحمد لله منشئ الخلق من عدم ثم الصلاة على المختار من قدم

มีหนังสืออธิบายบทกลอนชื่อว่า "حاشية الباجوري على البردة" มีผู้อธิบายบทกลอนมากถึง 20 กว่าคน แต่ที่แพร่หลายมีตำราวางจำหน่าย คือ อิบรอฮีม อัลบาญรียฺ เกิดเมื่อปี ฮ.ศ. 1198 ที่หมู่บ้านอัลบาญรียฺในประเทศอียิปต์ ศึกษาและสอนที่มหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร เคยดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร และเสียชีวิตปี ฮ.ศ. 1276¹⁸

7. การนำหนังสือบรชันญียมาปฏิบัติ

หนังสือบรชันญียนั้น นิยมนำมาอ่านกันมากมายในเทศกาล หรือ โอกาสต่างๆ เช่น งานเมาลิด (วันเกิด) ของท่านนบีมุหัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ขึ้นบ้านใหม่ รับขวัญ แก้วบนจากการพนัยยิบัตี ส่งรูกุ (วิญญาณ) หลังจากเสียชีวิต และนำไปอ่านในกุบรูร (สุสาน) บางแห่งมีการอ่านกันทุกๆ วันศุกร์ เชิญละแบ (กลุ่มคน) มาอ่านกันเป็นกลุ่มๆ หลังจากอ่านเสร็จก็รับประทานอาหาร รับประทานอาหารเสร็จก็ทำการแจกเงิน

¹⁸ อัลบุศรีรีย, อัลบรชันญีย, ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 2.

บางแห่งเข้าใจกันว่าหนังสือเล่มนี้เป็นของขลังและจำเป็นจะต้องเก็บรักษาไว้อย่างดี ผู้คนทั่วไปนิยมนำมาอ่านกันมากในการทำมาเลิด (รำลึกวันคล้ายวันประสูติของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ยกย่องเชิดชูให้เกิดิทำนานปรัมพัมภ์ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จนบางครั้งอาจเลยเถิดในการเป็นนบีที่อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาประทานให้ท่าน หากเราพิจารณาในความหมายที่ถูกอ่านออกมา บางครั้งผู้วิจยคิดเอาเองว่าบรรดาผู้คนที่นิยมน่านหนังสือบารัซันญ์ญุนั้น ให้ความสำคัญกับกับหนังสือเล่มนี้จนบางครั้งอาจมากกว่าอัลกุรอ่านที่เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ สุบหานะฮฺวะตะอะลาและหะดีษของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยซ้ำ

8 . หนังสือบรรณานุกรม กับ ลัทธิชัอะฮฺ

หนังสือบรฺชณญฺยํ นั้น ผู้แต่ง คือ ลัทธิยิด ญะอฺฟิร บิน หะสัน บิน อับดุลการิม บรฺชณญฺย ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากชาวชีอะฮฺ บทกวีร้อยแก้ว บรฺชณญฺย (ปฺ) เป็นผู้แต่งในยุคสมัยของการจัดงานเมาลิดเมาลิดคนปีศาจลัทธิลอสฺออะลียะฮฺวะฮฺลัม นั้นเพื่องฟูสืบเนื่องมาจากการจัดงานเมาลิดคนปีศาจลัทธิลอสฺออะลียะฮฺวะฮฺลัม ที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศอียิปต์ เมื่อปี ฮ.ศ. 362 ซึ่งขณะนั้นราชวงศ์ฟาฏิมียะฮฺนับถือชีอะฮฺ อิสมาอิลียะฮฺ¹⁹ เป็นผู้ปกครองอียิปต์ และยังมีอีกหลายบุคคลที่แต่งหนังสือเกี่ยวกับการจัดงานเมาลิดคนปีศาจลัทธิลอสฺออะลียะฮฺวะฮฺลัม ส่วนบทกวีร้อยกรอง ชัยยิด ชัยนุ้ล อาบีดิน บิน มุหัมมัด อัลฮาดี บินชัยนุ้ล อาบีดิน บรฺชณญฺย (หลาน) ซึ่ง สืบเชื้อสายมาจากชาวชีอะฮฺเช่นเดียวกับปู่ของเขา เป็นผู้ประพันธ์เพิ่มเติมจากเดิมที่ปู่ของเขาได้ประพันธ์ไว้จากเดิม และบทกวี กาพย์ - โคลงอัลบรฺดะฮฺที่ถูกนำมาบันทึกไว้ในหนังสือบรฺชณญฺยํ นั้น อิหม่ามชะเราะฟุดดีน มุหัมมัด อิบน์ สะอิด อิบน์ สะมาด อัศซอนฮาญียฺ อัลบุศรีียฺ อัลมัศรีียฺ อัลบุชีรีียฺ เป็นผู้ประพันธ์เพื่อเป็นสื่อ (ตะวัสตุล) ด้วยบทกวีนั้นให้ตนหายจากการป่วยเป็นโรคอัมพาต บทกวีนี้จึงมีชื่อเรียกว่า อัลบรฺดะฮฺ หรือ อัลบะรียะฮฺ แปลว่า หายป่วย หรือ อัลบรฺดะฮฺ แปลว่า เลือกลุม แต่เขาเรียกชื่อมันว่า อัลกะวาบิฮฺ อัคฺดริียะฮฺ ฟิ มัดหิ คอยริลบะรียะฮฺ ทั้ง 3 บทกวีนี้เป็น

¹⁹ คนละนิกายกับชีอะฮ์อีก 12 อีหม่าม.

การกล่าวถึงอัตชีวประวัติของท่าน นบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมโดยรวม หนังสือบรชันญีนั้น นิยมอ่านกันมากมายในเทศกาล หรือ โอกาสต่างๆ จนบางครั้งอาจให้ความสำคัญกับกับหนังสือเล่มนี้มากกว่าอัลกุรอานที่เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ สุบหานะฮูวะตะอาลา และ หะดีษของท่านนบีมุหัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยซ้ำ และที่สำคัญเป็นหนังสือที่มาจากลัทธิชีอะฮ์ แต่จะมีสักกี่คนที่นำหนังสือบรชันญีมายึดถือปฏิบัติแล้วเขาจะรู้ว่าหนังสือเล่มนี้มาจากลัทธิชีอะฮ์ ซึ่ง เป็นลัทธิที่ไม่สอดคล้องกับอิสลาม ส่วนสาระสำคัญตลอดจนข้อมูลและเนื้อหาในหนังสือบรชันญีนั้นจะกล่าวในบทต่อไป

บิตะฮฺทางหลักความเชื่อตามที่ปรากฏในหนังสือบรชันญี

บิตะฮฺทางหลักความเชื่อต่อการตะวัสอูลในหนังสือบรชันญี

1 -ใครอยากโชคดีฝันเห็นท่านนบีและคุยกับท่านนบีให้อ่านบาทที่ 8 มากๆหลังจากละหมาดอิชาอ์ อ่านจนง่วง²⁰

نَعَمْ سَرَى طَيْفَ مَنْ أَهْوَى فَأَرْقَى * وَالْحُبُّ يَعْتَرِضُ اللِّذَاتِ
بِالْأَلَمِ *

“ถูกแล้วเงาของคนรักมาหลอกหลอนทำให้นอนไม่หลับ อันความรักย่อมมีหวานขมคละเคล้ากันไป”²¹

²⁰ อัลบุศรีรีย อัลบุรุดะหฺ ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 18 .

²¹ มัจญมูอะฮฺ เมาคุด ชะเราะฟีลอะนาม ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้าที่ : 150.

2 -ใครอยากกำจัดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ ให้เขียนบาทที่ 9 และ 10 ลงในกระดาษ ตัดเป็นวงกลมแล้วแปะไว้ที่หน้าผาก หรือใครอยากเป็นคนขยันทำอิบาดะฮ์ก็ให้อ่าน 2 บาทนี้บ่อยๆ ทุกครั้งหลังจากละหมาดเสร็จ²²

يَا لَأَيْمَىٰ فِي الْهَوَىٰ الْعُذْرِيَّ مَعْدِرَةً * مِنِّي إِلَيْكَ وَلَوْ أَنْصَفْتُ
لَمْ تُلْمَ * عَدَّتْكَ حَالِي لَا سِرِّي بِمُسْتَتَرٍ * عَنِ الْوُشَاةِ وَلَا دَائِي
بِمُنْحَسِمٍ *

“โอ้ผู้ดำหนิฉันว่าหลงรักคนจากบนิ้อซเราะฮฺ โปรดเห็นใจฉันเถอะถ้าท่านมีใจเป็นธรรมคงไม่ตำหนิดอก ท่านรู้สภาพของฉันดี ความลับของฉันปิดใครไม่มิดแล้ว และโรคของฉันไม่มีใครรักษาหายได้”²³

3 -ใครอยากให้มีคนรักคนชอบ ไม่ทรยศหักหลัง ไม่ปิดบังและมีความลับด้วย ให้เขียนบาทที่ 11 และ 12 ลงบนแผ่นทองแดงตอนดาวลูกไก่ขึ้น แล้วเอาไปละลายกับน้ำฝนดื่ม²⁴

مَحَضَّتْنِي النَّصْحَ لَكِنْ لَسْتُ أَسْمَعُهُ * إِنْ الْمُحِبَّ عَنْ الْعُذَالِ
فِي صَمَمٍ * إِنِّي أَتَهَمْتُ نَصِيحَ الشَّيْبِ فِي عَذْلِي * وَالشَّيْبُ
أَبْعَدُ فِي نَصْحٍ عَنِ التُّهَمِ *

“ท่านเตือนฉันอย่างบริสุทธิ์ใจแต่ฉันไม่เชื่อฟังเพราะความรักทำให้หูหนวกฉก่ล่าว หว่าสัจจามันอิจฉาทั้งๆที่ข้อเตือนจากสังขารไม่เหลวไหลเลย”²⁵

²² อัลบุศรี, อัลบุรอะฮฺ, แหล่งเดิม, หน้าที่ :19.

²³ มัจญมูอะฮฺ เมาลูด ซะเราะฟีลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้าที่ : 150.

²⁴ อัลบุศรี, อัลบุรอะฮฺ, แหล่งเดิม, หน้าที่ : 22.

4 -ให้เขียนข้อความบาทที่ 13 14 และ 15 หลังละหมาดวันศุกร์ แล้วละลายด้วยน้ำดอกไม้ แล้วดื่ม จากนั้นให้นั่งอยู่กับที่จนกระทั่งละหมาดอัสรี ละหมาดมัฆริบ จะทำให้ใจโปร่ง ใส กลับเนื้อกลับตัวได้ง่าย²⁶

فَإِنْ أَمَّارَتِي بِالسُّوءِ مَا اتَّعَظْتُ * مِنْ جَهْلِهَا بِنَذِيرِ الشَّيْبِ
وَالْهَرَمِ * وَلَا أَعَدَّتْ مِنَ الْفِعْلِ الْجَمِيلِ قِرَى * ضَيْفِ أَلَمِّ بَرَّاسِي
غَيْرِ مُحْتَشِمٍ * لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنِّي مَا أُوقِّرُهُ * كَتَمْتُ سِرًّا بَدَالِي
مِنْهُ بِالْكَتَمِ *

“จิตใจอันทรามของฉันไม่ยอมรับฟังเพราะมันโง่เงาต่อคำเตือน
ของผู้แก่เฒ่ามันไม่เคยเตรียมความดีไว้รับรองแขกที่มาปรากฏอยู่
บนศีรษะแล้ว (หมายถึงแก่ตัวแล้วแต่ยังไม่คิด) อย่างไม่ละอาย หาก
ฉันรู้ล่วงหน้าว่าฉันไม่ให้เกียรติผู้เฒ่าแล้วไซ้ ฉันจะต้องซ่อน
ความลับไว้ไม่ให้ใครรู้”²⁷

5 -ใครอยากให้ผู้อื่นเกรงกลัวไม่กล้าสบตาหรือต่อกรด้วย ให้กลืนใจอ่านบาทที่ 16 17
และ 18 จำนวน 10 ครั้ง²⁸

مَنْ لِي بِرَدِّ جِمَاحٍ مِّنْ غَوَايَتِهَا * كَمَا يُرَدُّ جِمَاحُ الْخَيْلِ
بِاللِّجْمِ * فَلَا تَرُمُ بِالْمَعَاصِي كَسَرَ شَهْوَتِهَا * إِنَّ الطَّعَامَ يُقْوِي
شَهْوَةَ النَّهْمِ * وَالنَّفْسُ كَالطُّفْلِ إِنْ تُهْمِلَهُ شَبَّ عَلَى * حُبِّ
الرِّضَاعِ وَإِنْ تَفْطِمَهُ يَنْفَطِمِ *

²⁵ มัจญญิมะฮฺ เมาสูด ชะเราะฟีลอะนาม. แหล่งเดิม, หน้าที่ : 150.

²⁶ อัลบุศรี, อัลบุรุดะฮฺ. แหล่งเดิม, หน้าที่ : 23.

²⁷ มัจญญิมะฮฺ เมาสูด ชะเราะฟีลอะนาม. แหล่งเดิม, หน้าที่ : 150.

²⁸ อัลบุศรี, อัลบุรุดะฮฺ. แหล่งเดิม, หน้าที่ : 25.

“ใครเล่าจะช่วยฉันทับพยศของจิตใจ ดังที่เขาใช้บังเหียนดับ
ความพยศของม้าทำนองอย่างมุงทำชั่วเพื่อขจัดกิเลส เพราะแท้จริง
อาหารนั้นแหละเพิ่มความตะกละแก่คนเราจิตใจเปรียบเสมือน
ทารกน้อยหากท่านละเลย เขาย่อมชอบดูดนมมาจนโตใหญ่แต่
ถ้าอย่านมมาแต่เล็กก็อย่าได้”²⁹

6 -ใครอยากยึดมั่นอยู่กับอัลกุรอานและสุนนะหฺ ห่างไกลจากบิอะฮฺ ให้อ่านบาทที่ 19
20 และ 21 หลังจากละหมาด 5 เวลาทุกวัน แต่เวลาอ่านทวน 20 ครั้ง³⁰

فَاصْرِفْ هَوَاهَا وَحَاذِرْ إِنْ تُؤَلِّيهُ * إِنَّ الْهَوَى مَاتَوَلَّى يُصِمُّ أَوْ
يَصِمُّ * وَرَاعِهَا وَهِيَ فِي الْأَعْمَالِ سَائِمَةٌ * وَإِنْ هِيَ اسْتَحَلَّتْ
الْمَرْعَى فَلَا تُسَمِّ * كَمْ حَسَنَتْ لَذَّةَ لِلْمَرْءِ قَاتِلَةً * مِنْ حَيْثُ لَمْ
يَدْرِ أَنَّ السَّمَّ فِي الدَّسَمِ *

“จงตัดกิเลสเสียและพึงระวังอย่าคล้อยตาม หากปล่อยให้กิเลส
เป็นใหญ่แล้วมันต้องเข่นฆ่า หรือสร้างความเสื่อมเสียให้พึงระวัง
จิตใจอย่าปล่อยให้ติดสิ่งใดจนเพลินมิฉะนั้นจะถอนใจไม่ออกคนเรา
ตายมามากต่อมากแล้วเพราะหลงในรสอร่อยโดยหารู้ไม่ว่า มียา
พิษซ่อนไว้ในของนั้น”³¹

7 -ให้อ่านบาทที่ 22 และ 23 เวลากลางดึกของคืนวันศุกร์ ผู้ที่ใจแข็งกระด้าง จะกลับใจ
เป็นคนใจอ่อนโยนและขยันทำอิบาดะฮฺ³²

²⁹ มัจญฺมูอะฮฺ เมาสูด ชะเราะฟีลอะนาม. แหล่งเดิม, หน้าที่ :150.

³⁰ อัลบุศรี, อัลบุรุดะฮฺ. แหล่งเดิม, หน้าที่ : 29.

³¹ มัจญฺมูอะฮฺ เมาสูด ชะเราะฟีลอะนาม. แหล่งเดิม, หน้าที่ :151.

³² อัลบุศรี, อัลบุรุดะฮฺ. แหล่งเดิม, หน้าที่ : 30.

وَاحْشَ الدَّسَائِسَ مِنْ جُوعٍ وَمِنْ الشَّبَعِ * فَرُبَّ مَحْمَصَةٍ شَرٍّ
مِّنَ التُّخْمِ * وَاسْتَفْرِغِ الدَّمَعَ مِنْ عَيْنٍ قَدْ اِمْتَلَأَتْ * مِنَ الْمَحَارِمِ
وَالزَّمِ حِمِيَةَ النَّدَمِ *

“พึงกลัวความผันแปรของใจในขณะที่หิวโหยหรืออึดแปล้ บางที
ท้องแห้งร้ายกาจกว่าท้องกาง จงหลั่งน้ำตาออกมาจากดวงตาที่
ล้นด้วยความชั่ว และจงป้องกันเหตุแห่งความเสียใจเถิด”³³

8 -ใครอยากเป็นคนจิตรใจอ่อนโยน ไม่หยาบคาย อวดโตโอหัง ให้เขียนข้อความบาทที่
26 27 และ 28 ลงบนฝ่าซำกััน 71 ครั้ง แล้วนำมาผูกไว้ที่แขนซ้าย³⁴

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ قَوْلٍ بَلَإٍ عَمَلٍ * لَقَدْ نَسَبْتُ بِهِ نَسْلًا لِّذِي
عُقْمٍ * أَمَرْتُكَ الْخَيْرَ لَكِنْ مَا اتَّعَمَرْتُ بِهِ * وَمَا اسْتَقَمْتُ فَمَا قَوْلِي
لَكَ اسْتَقِمْ * وَلَا تَزَوَّدْتُ قَبْلَ الْمَوْتِ نَافِلَةً * وَلَمْ أُصِلْ سِوَى
فَرَضٍ وَلَمْ أَصُمْ *

“ฉันขอภัยจากอัลลอฮ์ที่พูดแล้วไม่ทำ แท้จริงฉันอยู่ในตระกูลของ
คนหมั่นเสียแล้วฉันใช้ให้ท่านทำความดีแต่ฉันเองไม่ทำดั่งนั้นคำว่า
จงทำดีของฉันจึงไม่มีคุณค่าก่อนตายฉันไม่เคยสะสมเรื่องสุนนะฮ์
และฉันไม่ละหมาดและถือศีลอดนอกจากสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น”³⁵

³³ มัจญ์มะฮะฮ์ เมาลูด ชะเราะฟีลอะนาม. แหล่งเดิม, หน้าที่ :152.

³⁴ อัลบูศรีย, อัลบุรเดหฺ, แหล่งเดิม, หน้าที่ : 36.

³⁵ มัจญ์มะฮะฮ์ เมาลูด ชะเราะฟีลอะนาม. แหล่งเดิม, หน้าที่ :152.

9 -ใครมีความทุกข์โศกทุกข์ร้อนให้อ่านบาทที่ 35 และ 36 ตอนดีๆ ความทุกข์ร้อนต่างๆจะผ่านไปด้วยดี³⁶

نَبِيُّنَا إِلَّا مِرُّ النَّاهِي فَلَا أَحَدٌ * أَبْرَّ فِي قَوْلٍ لَا مِنْهُ وَلَا نَعَمٌ * هُوَ
الْحَبِيبُ الَّذِي تُرْجَى شَفَا عَتُهُ * لِكُلِّ هَوْلٍ مِّنَ الْأَهْوَالِ
مُقْتَحِمٌ *

“นบีของเราผู้ออกคำสั่งใช้และห้ามไม่มีใครนุ่มนวลเท่าเมื่อท่านกล่าวคำว่า อย่า หรือ ถูกล้วท่านเป็นที่รักของทุกคนเป็นที่หวังในความช่วยเหลือเมื่อมีภัยพิบัติ”³⁷

10 -ใครกลัวการสอบสวนของมุนักรัษะกีร์ในกุบูร ให้นำหญ้าฝรั่นมาละลายกับน้ำดอกไม้อะและเขียนข้อความบาทที่ 34 35 และ 36 ลงบนภาชนะ เสร็จแล้วให้ดื่มน้ำนั้น เขาจะไม่สะทกสะท้านเมื่อมุนักรัษะกีร์มาสอบถามแต่อย่างใด³⁸

مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ وَالْثَّقَلَيْنِ * وَالْفَرِيقَيْنِ مِنْ غُرْبٍ وَمِنْ
عَجَمٍ * نَبِيُّنَا إِلَّا مِرُّ النَّاهِي فَلَا أَحَدٌ * أَبْرَّ فِي قَوْلٍ لَا مِنْهُ وَلَا
نَعَمٌ * هُوَ الْحَبِيبُ الَّذِي تُرْجَى شَفَا عَتُهُ * لِكُلِّ هَوْلٍ مِّنَ
الْأَهْوَالِ مُقْتَحِمٌ *

“มุหัมมัดเป็นวีรบุรุษของทั้งสองโลก เป็นวีรบุรุษของมนุษย์และญิน อีกทั้งของอาหรับและชนชาติอื่น นบีของเราผู้ออกคำสั่งใช้และห้าม ไม่มีใครนุ่มนวลเท่า เมื่อท่านกล่าวคำว่าอย่าหรือถูกล้ว

³⁶ อัลบุศรีรีย, อัลบุรุดะหฺ, แหล่งเดิม, หน้าที่ : 42.

³⁷ มัจญ์มูอะฮฺ เมาสูด ชะเราะฟีลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้าที่ :153.

³⁸ อัลบุศรีรีย, อัลบุรุดะหฺ, แหล่งเดิม, หน้าที่ : 52.

ท่านเป็นที่รักของทุกคนเป็นที่หวังในความช่วยเหลือเมื่อมีภัย
พิบัติ³⁹

.11-ใครเจ็บไข้ได้ป่วย ให้เขียนข้อความบาทที่ 82 และ 83 ลงบนจานกระเบื้องละลายด้วย
น้ำชะเอมแล้วคั้นน้ำนั้น ตอนเช้าโรกภัยไข้เจ็บจะหายเป็นปกติทั้ง⁴⁰

لا تُنْكِرِ الْوَحْيَ مِنْ رُؤْيَاهُ إِنَّ لَهُ * قَلْبًا إِذَا نَامَتِ الْعَيْنَانِ لَمْ يَنْمِ *
فَذَاكَ حِينَ بُلُوغٍ مِنْ نُبُوَّتِهِ * فَلَيْسَ يُنْكِرُ فِيهِ حَالٌ مُحْتَلَمٌ *

“ท่านอย่าปฏิเสธชะตาจากการฝันของท่านนบีเพราะแท้จริงแม้ตา
ของท่านนบีจะหลับแต่ใจหาหลับไม่ ดังกล่าวนั้นเป็นระยะที่ท่านได้
เป็นนบีจึงไม่ต้องปฏิเสธสภาพของความฝันของท่านตอนนั้น”⁴¹

12 -ใครพูดติดอ่างพูดไม่ชัด ให้เขียนบาทที่ 90 ถึง 104 ลงบนจานเคลือบละลายกับน้ำ
ดอกไม้วัดสมหญาฝรั่งแล้วคั้นทั้งตอนเช้าและตอนเย็น จะแก้โรคติดอ่าง พูดไม่ชัดให้หาย
ได้⁴²

فَمَا تَطَاوَلُ آمَالَ الْمَدِيحِ إِلَى * مَا فِيهِ مِنْ كَرَمِ الْأَخْلَاقِ وَالشَّيْمِ *
آيَاتُ حَقٍّ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثَةٌ * قَدِيمَةُ صِفَةِ الْمَوْصُوفِ بِالْقَدَمِ *
لَمْ تَقْتَرَنَّ بَزْمَانٍ وَهِيَ تَخْبِرُنَا * عَنِ الْمَعَادِ وَعَنْ عَادٍ وَعَنْ إِزْمِ *
دَامَتْ لَدَيْنَا فَفَاقَتْ كُلَّ مَعْجَزَةٍ * مِنَ النَّبِيِّينَ إِذْ جَاءَتْ وَلَمْ *
تَدُمْ * مُحْكَمَاتٌ فَمَا يُقِينَنَّ مِنْ شُبِّهِ * لِذِي شَقَاقٍ وَلَا يَبْغِينَ *

³⁹ มัจญญิมะฮฺ เมาสุด ชะเราะฟีลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้า:153.

⁴⁰ อัลบุศรี, อัลบุรุดะฮฺ, แหล่งเดิม, หน้า: 79 .

⁴¹ มัจญญิมะฮฺ เมาสุด ชะเราะฟีลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้า:161.

⁴² อัลบุศรี, อัลบุรุดะฮฺ, แหล่งเดิม, หน้า: 88.

مِنْ حَكَمٍ * مَا حُورِبَتْ قَطُّ إِلَّا عَادَ مِنْ حَرْبٍ * أَعْدَى الْأَعَادِي
 إِلَيْهَا مُلْقَى السَّلَامِ * رَدَّتْ بِلَا غَتِّهَا دَعْوَى مَعَارِضِهَا * رَدَّالْغُيُورِ
 يَدَ الْجَانِي عَنِ الْحَرَمِ * لَهَا مَعَانٍ كَمَوْجِ الْبَحْرِ فِي مَدَدٍ * وَفَوْقَ
 جَوْهَرِهِ فِي الْحُسْنِ وَالْقِيمِ * فَلَا تُعَدُّ وَلَا تُحْصَى عَجَائِبُهَا *
 وَلَا تُسَامَى عَلَى الْإِكْثَارِ بِلَا لِسَامٍ * قَرَّتْ بِهَا عَيْنُ قَارِيهَا فَقَلَّتْ
 لَهُ * لَقَدْ ظَرَفَتْ بِجَبَلِ اللَّهِ فَاعْتَصِمَ * إِنْ تَتْلَاهَا خِيفَةً مِنْ حَرِّ نَارِ
 لَظَى * أَطْفَاتَ حَرٍّ لَظَى مِنْ وَرْدِهَا الشَّبَبِ * كَانَهَا الْحَوْضُ
 تَبَيَّضَ الْوَجُوهَ بِهِ * مِنَ الْعُصَاةِ وَقَدْ جَاءَهُ كَالْحَمَمِ * وَكَالْصَّرَاطِ
 وَكَالْمِيزَانِ مَعْدَلَةً * فَالْقِسْطُ مِنْ غَيْرِهَا فِي النَّاسِ لَمْ يَقُمْ *
 لَا تَعَجَّبَنَّ لِحُسُودٍ رَّاحَ يُنْكِرُهَا * تَجَاهُلًا وَهُوَ عَيْنُ الْحَاذِقِ
 الْفَهْمِ * قَدْ تَنَكَّرَ الْعَيْنُ ضَوْءَ الشَّمْسِ مِنْ رَمَدٍ * وَيُنْكِرُ الْفَمُ
 طَعَمَ الْمَاءِ مِنْ سَقَمٍ *

“ความหวังของผู้เขียนการสรรเสริญนบี มีอาจเอื้อมหยิบยกเรื่อง
 มรรยาทอันสูงส่งตลอดจนเนื้อแท้ของท่านทั้งหมดได้ บัญญัติ
 เทียงแท้ของพระเจ้า (กูรอ่าน) แม้จะเพ่งลงมา แต่ก็ยังเป็นบัญญัติ
 ดั้งเดิมเป็นคุณลักษณะของพระผู้มีสมญาว่าผู้ดั้งเดิม ดั้งเดิมโดยไม่
 รู้ว่าเริ่มแรก และแจ้งแก่เราว่ามีการคืนชีพ (วันอาคิเราะฮฺ) มีเรื่อง
 ของอ้าดและเรื่องเมืองอิรอม บัญญัตินั้น(กูรอ่าน)จะคงอยู่กับ
 (มนุษย์)เราตลอดไปเหนือกว่าสิ่งมหัศจรรย์ของนบีต่างๆซึ่งมีมาก
 หมดไป เป็นบัญญัติชี้ขาดจัดข้อสงสัยของผู้ขัดแย้งและไม่ต้อง
 อาศัยผู้ตัดสินอื่นๆ ไม่มีใครโต้แย้งได้เลยแม้ปรปักษ์ผู้หัวแข็งก็ต้อง
 ยอมจำนนในที่สุด หักล้างข้ออ้างของผู้ค้านอย่างราบคาบด้วย
 สำนวนสูงเหมือนการหักล้างของผู้หวังดีที่กระทำต่อผู้ละเมิด
 บัญญัติต่างๆเต็มไปด้วยความหมายมากเหมือนคลื่นทะเล คุณค่า

มีมากกว่าและสวกว่าสิ่งของจากทะเล ความมหัศจรรย์ของ
บัญญัติ (กูรอ่าน) ชุดค้นไม่รู้จักหมดอ่านมากเท่าไรก็ไม่รู้จักเปื้อ
สร้างความอ่อนใจแก่ผู้อ่าน และฉันขอยืนยันว่าท่านได้เชือก
ของอัลลอฮ์แล้วจงจับให้มันเถิด ถ้าท่านได้อ่านเพราะกลัวความ
ร้องของไฟนรก ก็เท่ากับท่านดับพิษร้อนของนรกด้วยความเย็น
กระนั้น เปรียบเหมือนน้ำศักดิ์สิทธิ์ชุบคนผิดให้ขาวสะอาดโดยที่
เขาเคยเป็นคนดำคล้ำด้วยความผิด เทียงธรรมเหนือทางตรงหรือ
ตราชูความที่เที่ยงตรงจากสิ่งอื่นไม่อาจยืนยงท่ามกลางหมู่คนได้
อย่าแปลกใจที่คนอิจฉาเขาปฏิเสธเพราะความโง่ ทั้งๆที่คนแบบนี้
ฉลาดและมีความเข้าใจดี บางครั้งดวงตาไม่ชอบแสงแดดก็ได้
เพราะตาเจ็บและปากจะไม่ชอบน้ำก็ได้เพราะเขาป่วย”⁴³

13 -ใครที่ไม่ถูกกับภรรยาหรือคนรักและต้องการให้เขามารังเราก่อน ให้เขียนข้อความ
บาทที่ 105 ถึง 115 บนหนังสือโตแล้วเหน็บไว้ใต้ผ้าสาระบัน หากไม่ยอมให้ผู้ใหญ่ดู
หรือรังแกให้เขียนลงบนหนังสือแทน แต่อย่าไปทำในหนทางที่เป็นบาป⁴⁴

يَاخِرَ مَنْ يَمَّمِ الْعَافُونَ سَاحَتَهُ* سَعِيًّا وَفَوْقَ مَتُونِ الْأَنْيُقِ
الرُّسْمِ* وَمَنْ هُوَ الْآيَةُ الْكُبْرَى لِمُعْتَبِرٍ* وَمَنْ هُوَ النَّعْمَةُ الْعُظْمَى
لِمُغْتَنِمٍ* سَرَيْتُ مِنْ حَرَمٍ لَيْلًا إِلَى حَرَمٍ* كَمَا سَرَى الْبَدْرُ فِي
دَاجٍ مِّنَ الظُّلَمِ* وَبِتَّ تَرْقَى إِلَى أَنْ نِلْتَ مَنَزِلَةً* مِّنْ قَابِ
قَوْسَيْنِ لَمْ تُدْرِكْ وَلَمْ تُرْمِ* وَقَدْ مَتَكَ جَمِيعُ الْأَنْبِيَاءِ بِهَا* وَالرُّسُلُ
تَقْدِيمَ مَخْدُومٍ عَلَى الْخَدَمِ* وَأَنْتَ تَخْتَرِقُ السَّبْعَ الطَّبَاقَ بِهِمْ*
فِي مَوْكِبٍ كُنْتَ فِيهِ صَاحِبَ الْعِلْمِ* حَتَّى إِذَا لَمْ تَدْعِ شَأوًا
لِمُسْتَبَقٍ* مِنَ الدُّنُورِ وَلَا مَرَقَى لِمُسْتَتِمٍ* خَفَضْتَ كُلَّ مَقَامٍ

⁴³ มัจญมะฮะฮ์ เมาลูด ชะเราะฟีลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้าที่ :162-164.

⁴⁴ อัลบุศรี, อัลบุรอะฮ, แหล่งเดิม, หน้าที่ :100 .

بالإضافة إذ * تُوديتَ بالرفع مثلَ المفردِ العلمِ * كيماَ تَفُوزَ
بِوَصْلِ ايِّ مُسْتَرٍّ * عن العيونِ وسِرِّ ايِّ مُكْتَمٍ * فَحُزْتَ كُلَّ
فَخَارٍ غيرِ مُشْتَرَكٍ * وَحُزْتَ كُلَّ مَقَامٍ غيرِ مُزْدَحَمٍ * وَجَلَّ
مِقْدَارُ مَاوُلَيْتَ مِنْ رُتَبٍ * وَعَزَّ إِدْرَاكُ مَاوُلَيْتَ مِنْ نَعَمٍ *

“ไอ้ผู้ประเสริฐสุดสำหรับผู้มุ่งหน้าสู่ความดีโดยขึ้นอยู่กับความ
รีบเร่ง และสำหรับผู้เป็นตัวอย่างแก่ผู้ได้คิดและผู้เป็นที่โปรด
ปรานยิ่งใหญ่แก่ผู้จะฉวยโอกาสทำดี ท่านเดินทางยามค่ำจาก
ดินแดนศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่งเหมือนดวงจันทร์ที่ลอยไป
ในความมืด และท่านยังคงขึ้นไปเรื่อยๆจนไปถึง ณ ที่แห่งหนึ่งซึ่ง
ใกล้ (อัลลอฮ์) เหมือนปลายคันศรทั้งสองไม่มีใครไปถึงและไม่มีใคร
ขอไป ท่านเหนือกว่าบรรดานบีและเราะสูลทั้งหลาย
เปรียบเสมือนนายที่เหนือบรรดาผู้รับใช้ไม่ผิด และท่านได้พาเขา
ทั้งหลายผ่านเจ็ดชั้น เป็นขบวนยาวโดยที่ท่านเป็นบุคคลสำคัญ
จนกระทั่งไม่เหลือเป้าหมายไว้แก่ผู้มุ่งเข้าใกล้และผู้อยากได้เกียรติ
เลยแม้แต่ผู้น้อย ท่านทำให้ฐานะของผู้อื่นต่ำกว่าเพราะท่านถูกเรียก
จากผู้สูงส่ง (ดั่งมุนาดา มุฟรูด อะลัม ในไวยากรณ์) เพื่อท่านจะ
ได้รับการติดต่อที่ไม่มีใครสามารถมองเห็น และได้รับสิ่งลับเฉพาะ
แต่ผู้เดียว ท่านได้รวมไว้ซึ่งความภาคภูมิใจทั้งหมดโดยไม่มีผู้ใดมีส่วน
และท่านได้ผ่านชั้นต่างๆทั้งหมดไปอย่างสบาย ตำแหน่งที่ท่าน
ครองอยู่ยิ่งใหญ่มากและความผาสุกที่ท่านได้รับนั้นยากที่ผู้อื่นจะ
ได้”⁴⁵

14 - ใครกลัวโจรขโมยให้เขียนข้อความบาทที่ 127 แล้วนำไปแปะไว้ตามคอกสัตว์ ยุ่งข้าว
ประตูบ้าน สามารถป้องกันขโมยได้ด้วยบาเราะกะฮ์ของข้อความนี้⁴⁶

⁴⁵ มัจญมูอะฮ์ เมาสูด ชะเราะฟีละฮ์นาม, แหล่งเดิม, หน้าที่ :164-166.

⁴⁶ อัลบุศรี, อัลบุรอะฮ์, แหล่งเดิม, หน้าที่ :115.

هُمْ الْجِبَالُ فَسَلَّ عَنْهُمْ مُصَادِمُهُمْ * ماذا رأوا منهم في كل
مُصْطَدَمٍ *

“วีรชนเหล่านั้นแข็งแกร่งดุดองเขา จงสืบถามข่าวของเขาเหล่านั้น
ตามสมรรถภูมิได้ทุกแห่งว่าฤทธิเดชแค่ไหน”⁴⁷

15 -ใครมีลูกเจ็บป่วยไม่สบายเพราะถูกชัยฏอนรบกวน ให้เขียนข้อความบาทที่ 138 และ
139 ลงบนกระดาษหรือผ้า แล้วใส่ไว้ในปลอกโลหะแขวนไว้ที่คอเด็ก จะพ้นจากการ
รบกวนของชัยฏอนและจะไม่เจ็บไม่ไข้⁴⁸

كَمْ جَدَّلَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ مِنْ جَدَلٍ * فِيهِ وَكَمْ خَصَّمَ الْبِرْهَانُ
مِنْ خَصِمٍ * كَفَاكَ بِالْعِلْمِ فِي الْأُمِّيِّ مَعْجَزَةٌ * فِي الْجَاهِلِيَّةِ
وَالْتَأْدِيبِ فِي الْيَتَمِ *

“นับครั้งไม่ถ้วนที่คำต่างๆของอัลลอฮ์หักล้างผู้โต้แย้ง และนับครั้ง
ไม่ถ้วนที่นักพุดต้องจํานนด้วยหลักฐาน ด้านความรู้ก็มหัศจรรย์พอ
สำหรับท่านผู้ไม่เคยผ่านการศีกษาและเป็นยุคมีดเปรียบพร้อม
ด้วยมรยาตทั้งที่กำพร้า”⁴⁹

16 -ใครกลัวสัตว์ร้ายที่อยู่ในทะเลหรืออยู่บนบกให้เขียนบาทที่ 136 ด้วยน้ำลายลงในฝ่า
มือ เมื่อสัตว์เหล่านั้นเห็นจะหนีไปจากเขาทันที⁵⁰

⁴⁷ มัจญมะฮะฮฺ เมาสุด ชะเราะฟีลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้าที่ :168.

⁴⁸ อัลบุศรี, อัลบุรอะฮฺ, แหล่งเดิม, หน้าที่ :123.

⁴⁹ มัจญมะฮะฮฺ เมาสุด ชะเราะฟีลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้าที่ :170.

⁵⁰ อัลบุศรี, อัลบุรอะฮฺ, แหล่งเดิม, หน้าที่ :121.

ولن ترى من وليٍّ غير مُتَصِرٍ* به ولا من عدوٍّ غير مُقَصِمٍ*

“ท่านจะไม่พบมิตรคนใดที่มีได้อาศัยบารมีท่านนบี และท่านจะไม่เห็นกาฟิรคนใดที่ไม่แพ้ท่านนบี”⁵¹

หลักการตัดสินที่ถูกต้องตามบทบัญญัติของอัลอิสลาม

ความหมายของตะวัตู้⁵²

คำว่าวะสัฏฐ์ หมายถึง การใช้สื่อกลางเพื่อเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ سبحانه
 ตะอาลาด้วยการเชื่อฟังต่อพระองค์โดยการปฏิบัติในทุกสิ่งที่อัลลอฮฺ سبحانهตะอา
 ลา และเราะสูลุล ลอฮ์ที่อลัดลลอฮฺอะลัยฮิอะสสลัมทรงใช้เรา

อินนุกะนิรได้ให้ความหมายว่า ตะวีสสุล คือ สิ่งที่เขาใกล้อัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะ
อาลา ด้วยกับคำพูดและการปฏิบัติ

อินทุสมัยยะสุได้ให้ความหมายว่า ตะวีสสุล คือ การแสวงหาสื่อกลางที่เป็นการปฏิบัติด้วยการเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอาลา และการใกล้ชิดกับพระองค์ ด้วยการงานที่ดี

⁵¹ มังคณอะฮ เมลาด สะเราะฟิลอะนาม, แหล่งเดิม, หน้าที่ :169.

⁵² สะอ บิน มุหัมหมัดอาลีอาละอับลุลลาตีบ, ตะอริฟาตุลเอียะฮุดติกอติยะฮฺ, ดารุสสะฎอล, ซาอูดิอารเบีย, 2002. หน้าที่ : 133.

ความหมายโดยเฉพาะ

คำว่าตะวัสสุล หมายถึง การเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอาลา ด้วยกับดุอาอ์ คือการที่ผู้วิงวอนขอได้นำดุอาอ์มาเป็นสื่อ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ดุอาอ์ของถูกตอบรับ

สะอ์ดีย์ได้ให้ความหมายว่า ตะวัสสุล คือ บ่าวคนหนึ่งได้นำมาด้วยกับสาเหตุและสื่อ คือ การวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอาลา เพื่อหวังการตอบรับโดยนำการศรัทธาและการเชื่อฟังของเขามีต่อพระองค์มาเป็นสื่อกลาง⁵³

ดังนั้น ตะวัสสุล หมายถึง การปฏิบัติที่นำไปสู่การใกล้ชิดกับอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอาลาและจะไม่มีการใกล้ชิดกับพระองค์และจะไม่มีการใช้สื่อกลางไปสู่การใกล้ชิดกับพระองค์ยกเว้นด้วยกับสิ่งที่ได้บัญญัติไว้⁵⁴ หรือการแสวงหาสื่อต่างๆมาเป็นสื่อกลางระหว่างเราและอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอาลา และสื่อนั้นก็คือทุกๆสิ่งที่นำไปสู่สิ่งที่ต้องการหรือสิ่งที่หวังไว้

แท้จริงดุอาอ์ คือ อิบาตะฮ์ และอิบาตะฮ์นั้นต้องตั้งอยู่บนบทบัญญัติ และแน่นอนอัลลอฮ์ สุบหานะฮฺวะตะอาลานั้นปฏิเสธบุคคลที่ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาตจากพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ สุบหานะฮฺวะตะอาลา ได้ทรงกล่าวว่า :

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٦﴾

ความว่า : “หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง ๆ ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติและหากมิใช่ลิขิตแห่งการตัดสิน (ที่

⁵³ เล่มเดียวกัน, หน้าที่ : 134.

⁵⁴ ศอและหุ บิน อับดุลเราะหฺมานอัลอัฏหมอม, อัลอัศฮิละฮฺวัลอัญบะฮฺฟีลอะกิดะฮฺ, ดารุละฆอน, ซาอุดีอาระเบีย, 1413, หน้า:67.

ได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว) ก็คงมีการตัดสินใจในระหว่างพวกเขา
แท้จริงบรรดาผู้ธรรมสำหรับพวกเขาได้รับการลงโทษอัน
เจ็บปวด”⁵⁵

อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ได้ทรงสั่งใช้เราด้วยการขอคู่อุต่อพระองค์
และขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۚ
فَلْيَسْتَجِيبُوا إِلَيَّ وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

ความว่า : “และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า)
แท้จริงฉันนั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อ
เขาวิงวอนต่อข้าดังนั้น พวกเขาก็จงตอบรับข้าเถิด และศรัทธาต่อ
ข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง”⁵⁶

แน่นอนอัลลอฮ์ สุบหานะฮฺวะตะอะลา ได้บัญญัติชนิดต่างๆของการตะวัสสุลไว้
ซึ่งพระองค์ทรงรับประกันว่าพระองค์จะทรงตอบรับผู้ที่เรียกร้องไปยังพระองค์ด้วยกับ
มันหากคู่อุของเขานั้นสมบูรณ์ตามเงื่อนไขของมัน⁵⁷

ชนิดของการตะวัสสุลสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ตะวัสสุลที่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนา

ตะวัสสุลที่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนา หมายถึง ตะวัสสุลที่มีมาจากบทบัญญัติ
และบอกถึงการอนุญาตให้กระทำสำหรับมัน⁵⁸ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท

⁵⁵ สุเราะฮฺ, อัซซุรอ, 42:21.

⁵⁶ สุเราะฮฺ อัลบากอเราะฮฺ, 2:186.

⁵⁷ มุหัมมัดอิดุลอับบาสียฺ, ตะวัสสุลอันนาวาฮฺวะอะฮฺกามุฮา, ดารุศศอมียฺ, เลบานอน, ม.ป.ป., หน้าที:13.

1. การตะวัสสุลด้วยกับชื่อหรือคุณลักษณะของอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา

การตะวัสสุลด้วยกับชื่อหรือคุณลักษณะของอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา เป็นการตะวัสสุลที่เหมาะสมและเป็นที่ยอนุญาต จากหลักฐานที่ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับการตะวัสสุลด้วยกับชื่อหรือคุณลักษณะของพระองค์ดังที่อัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลาทรงกล่าวว่า:

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

ความว่า : “สำหรับอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหาพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉในบรรดาพระนามของพระองค์เถิด พวกเขานั้นจะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ”⁵⁹

หมายถึง พวกท่านทั้งหลายจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา โดยใช้ชื่อไปยังพระองค์ด้วยกับชื่อที่ดีของพระองค์ หรือลักษณะของพระองค์ก็ได้ เพราะชื่อของพระองค์ก็หมายถึงลักษณะของพระองค์เช่นกันซึ่งมีไว้สำหรับพระองค์เพียงองค์เดียว

ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า: ท่านได้ยินชายคนหนึ่งกล่าวในตะฮะฮฺดูว่า:

⁵⁸ อัมรฺ อับดุลมุณอิมสะลิม, อัสนันวัลมุบตะดะอะดฟีลอิบาดะฮฺ, มักตะบะตุบิบาดิรเราะหฺมาน, อียิป, 1425, หน้า:258.

⁵⁹ สุเราะฮฺ อัสอะอรอฟ, 7:180.

أَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الْأَحَدَ الصَّمَدَ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

ความว่า: “โอ้อัลลอฮฺ ข้าพเจ้าขอต่อพระองค์ พระผู้ทรงเป็นหนึ่งใน
เป็นที่พึ่ง พระผู้ทรงไม่ประສຸດิและไม่ทรงถูกประສຸດิและไม่มีผู้ใด
เสมอเหมือนพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยในความผิดบาปของ
ข้าพเจ้า แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตายิ่ง”⁶⁰

และในปีที่อลัลดอฮุอะลัยฮิอะลัลดัมยังได้ยินชายอีกคนกำลังกล่าวในตะชะฮุค
ของเขาว่า:

أَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ الْمَنَانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ

ความว่า: “โอ้อัลลอฮฺ ข้าพเจ้าขอต่อพระองค์ แท้จริงมวลการ
สรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ เอกภาพเป็นของพระองค์ไม่มีหุ้นส่วนใดสำหรับพระองค์
ผู้ทรงกรรณาผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ผู้ทรงสูงส่งและทรง
ประเสริฐ โอ้ผู้ทรงชีวิตและผู้ทรงยังยืนด้วยพระองค์เอง ข้าพเจ้า
ขอสวนสวรรค์จากพระองค์และขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้
พ้นจากไฟนรก”

⁶⁰ นะสาอี, อัสสุนัน, หมวดอัสสุฮุล, บรรพศุอาฮหลังการชักริ, เลขที่ : 1300.

นบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวถามกับเศาะหาบะฮ์ของท่านว่า “พวกท่านรู้หรือไม่ด้วยกับสิ่งที่ชายคนนั้นวิงวอนขอ” บรรดาเศาะหาบะฮ์จึงกล่าวตอบว่า “อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ดี” นบีจึงกล่าวตอบว่า “ผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แน่นอนชายคนนั้นได้วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ด้วยกับพระนามของพระองค์ที่ทรงยิ่งใหญ่ ซึ่งเมื่อใดที่ถูกเรียกร้องมันก็จะถูกตอบรับ และเมื่อใดที่ถูกวิงวอนขอมันก็จะได้รับการให้”⁶¹

ดังกล่าวนี้อีกคือ หะดีษต่างๆที่อธิบายถึงสิ่งที่ถูกบัญญัติไว้ในการตะวัสสุลไปยังอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ด้วยชื่อหรือลักษณะนามต่างๆของพระองค์ และเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ สุบหานะฮฺวะตะอะลา ทรงรักทรงพอพระทัย และเป็นสิ่งที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมทรงปฏิบัติ

สิ่งนี้เป็นการบัญญัติให้กับเราเพื่อให้เราวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ด้วยกับสิ่งที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้วิงวอนขอไปยังพระองค์ ทั้งหมดนี้เป็นคุอาฮ์ที่ดีกว่า คุอาฮ์อื่นๆครั้งที่เราสร้างขึ้นเอง⁶²

แท้จริงพระนามที่ดีของอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาเป็นสื่อซึ่งทำให้เข้าใกล้ชิดกับพระองค์และผู้ที่จะทำได้ใกล้ชิดกับพระองค์⁶³

2. การตะวัสสุลด้วยการศรัทธาและการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา

การตะวัสสุลด้วยการศรัทธาที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่ถูกบัญญัติไว้และยังสามารถทำให้การให้เอกภาพของอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาเข้มแข็งขึ้น และอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาทรงกล่าวว่า:

⁶¹ อะบิดาเวด, อัสนัน, หมวดการละหมาด, บรรพการละหมาด, เลขที่: 1495.

⁶² มุหัมมัดอิดุลอับบาสีย, แหล่งเดิม, หน้าที่ :35

⁶³ เชคสุลัยมาน บิน สะมานุนาญาดีย, ฮาดียะตุสสุนันียะฮฺ, ม.ป.ท., ซาอุดีอาระเบีย, 1968, หน้าที่ : 18.

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٦﴾

ความว่า: “ แท้จริงมีหมู่ชนกลุ่มหนึ่งจากปวงบ่าวของเราพวกเขา
กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา พวกเราได้ศรัทธาต่อพระองค์ ขอ
พระองค์ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่เรา และทรงเมตตาต่อเราด้วย
และพระองค์ท่านเท่านั้น ทรงเป็นผู้เมตตาที่ดียิ่ง”⁶⁴

มีบันทึกจากท่านดิรมิชี จากท่านบุรียะซะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ رَجُلًا يَدْعُو وَيَقُولُ : اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِينَ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ.

ความว่า: “แท้จริงท่านนบีคืออัลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัม ได้ฟังชาย
คนหนึ่งได้ขอพรต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮ์ฮะตะอะลา โดยกล่าวว่า “โอ้
พระเจ้าของฉันแท้จริงฉันได้ขอจากพระองค์ด้วย ว่าฉันได้ปฏิญาณ
ว่าแท้จริงพระองค์คืออัลลอฮ์สุบหานะฮ์ฮะตะอะลาที่ไม่มีพระเจ้า
อื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงเอกะผู้ทรงเป็นที่พึ่ง ผู้ที่ไม่ทรง
ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ ผู้ที่ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์”⁶⁵

ดังนั้นท่านนบีคืออัลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัมกล่าวว่า “ฉันขอสาบานว่าแท้จริงแล้ว
ชายผู้นั้นได้ขอพรจากอัลลอฮ์สุบหานะฮ์ฮะตะอะลา ด้วยพระนามของพระองค์ที่สูงส่ง
พระนามที่เมื่อเขาขอแล้วได้รับการตอบรับและเมื่อขอแล้วพระองค์ทรงตอบรับ

⁶⁴ สุเราะฮฺ อัลมุมินูน, 23: 109.

⁶⁵ อะบูดาอูด, อิสสุนัน, หมวดการละหมาด, บรรพการละหมาด, เลขที่: 1493.

การที่มุสลิมคนหนึ่งได้พูดว่า: “โอ้อัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลาด้วยความศรัทธาของฉันที่มีต่อพระองค์ และความรักของฉันที่มีต่อพระองค์ และการปฏิบัติตามเราะอ์อ์ลัลลอฮฺอะลัฮฺวะสัลลัมของฉัน ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ฉัน ซึ่งเขาได้ทำการละวัสฎ์ไปยังอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา ด้วยกับมันในคุอาฮฺของเขาเพื่อหวังการตอบรับจากพระองค์ สิ่งนี้เป็นการละวัสฎ์ที่ดี ซึ่งอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลาได้บัญญัติมันไว้และทรงพอพระทัยยิ่ง

3. การละวัสฎ์ดีกับการงานที่ดี

การละวัสฎ์ดีกับการงานที่ดี เป็นที่รู้กันว่าเป็นสื่อต่างๆของบรรดานบีในการทำให้ได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา โดยการดำรงด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลาทรงใช้พวกเขา และเป็นการปฏิเสธต่อบุคคลที่วิงวอนขอต่อพวกเขาอื่นจากอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา หรือการละวัสฎ์ผ่านพวกเขาไปยังอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา⁶⁶ หรือการละวัสฎ์ด้วยความดีที่ได้ปฏิบัติ เช่นการละหมาด การกล่าวชักรุลลอฮฺ การทำดีต่อพ่อแม่ การเสาะลาวาตนบี การมีความซื่อสัตย์ มีความอดทน มีความเมตตา ฯลฯ⁶⁷

ท่านนบีมุฮัมมัดคือลัลลอฮฺอะลัฮฺวะสัลลัม ได้เล่าถึงชายสามคนพวกเขาได้เข้าไปในถ้ำแล้วได้มีก้อนหินก้อนใหญ่มาปิดหน้าถ้ำ แล้วพวกเขาทั้งสามได้พูดว่า “พวกเราไม่สามารถออกจากถ้ำนี้ได้นอกจากเราต้องขอคุอาฮฺต่ออัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา ด้วยการงานที่ดีของเรา โดยมีเรื่องราวดังต่อไปนี้

มีเพื่อนเกลออยู่สามคนได้เดินทางเข้าไปในป่าแห่งหนึ่ง เมื่อถึงเวลาเที่ยงวันทั้งสามจึงคิดจะหยุดพักเที่ยง หลังจากหาที่พักแล้วจึงชวนกันไปหลบร้อนในถ้ำ แต่เมื่อเข้าไปแล้วเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้นหินก้อนใหญ่พลัดตกลงมาปิดปากถ้ำจนมืด ทั้ง

⁶⁶ ศอและหฺ บิน อับดุลเราะหฺมานอัลอัซฆอม, แหล่งเดิม, หน้า: 67,

⁶⁷ สมาคมนักเรียนเก่าศาสนวิทยา, สารศรัทธา, ม.ป.ท., กรุงเทพฯ, 2541, หน้า: 42.

สามคนตกใจมากพยายามหาทางออก แต่ก็มืดแปดด้าน ลองใช้พละกำลังผลักดันกันนั้น แต่ก็เหนื่อยเปล่า

“ที่พึ่งของเราในวันนี้คืออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ขอให้เราขอต่อพระองค์โดยเอาความดีที่เราทำเพื่อพระองค์มาเป็นสื่อเถิด” ทั้งสามคนเห็นด้วย

ชายคนแรกยกมือพลางวิงวอนว่า “ข้าแต่อัลลอฮ์สุบหานะฮูวะตะอาลา ข้าพระองค์มีพ่อแม่ที่ชรามากแล้วข้าพระองค์ปรารถนาบิดต่อท่านโดยริศนัมพะะให้ท่านคืบทุกวัน ข้าพระองค์ตัดฟันไปขายเพื่อเป็นรายได้เลี้ยงครอบครัว อยู่มาวันหนึ่งข้าพระองค์ไปเอนมมาให้ท่านคืบเหมือนเคย ปรากฏว่าท่านทั้งสองหลับไปแล้ว ข้าพระองค์จึงยืนคอยท่าน โดยไม่คืบนมก่อนท่านจนกระทั่งรุ่งเช้าท่านตื่นขึ้นมาและได้คืบนมฉัน ไอ้อัลลอฮ์ หากสิ่งที่ข้าพระองค์ทำไปนั้นบริสุทธิ์เพื่อพระองค์แล้ว โปรดให้ก้อนหินที่ปิดปากฉันนี้เคลื่อนด้วยเถิด”

จบคำวิงวอนของเขาหินที่ปิดปากนั้นก็เคลื่อนออก แต่ทั้งสามคนก็ยังไม่สามารถออกไปได้ ชายคนที่สองจึงยกมือขึ้นและวิงวอนว่า “ข้าพระองค์หลงรักหญิงคนหนึ่ง แต่ฉันไม่รักข้าพระองค์ วันหนึ่งนางจำเป็นต้องขอเงินจากข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงมอบเงินให้นาง 120 ดินาร โดยมีเงื่อนไขว่านางต้องเป็นภรรยาของข้าพระองค์ โดยความจำเป็นนางจึงต้องยอม แต่เมื่อข้าพระองค์จะทำไม่ได้ไม่งามกับนางนั้น ข้าพระองค์ก็กลับรู้สึกเกรงกลัวต่อพระองค์ขึ้นมาอย่างจับจิต ข้าพระองค์จึงผละจากนางและอนุญาตให้นางไปโดยไม่คิดจะเอาเงินคืนอีก ไอ้อัลลอฮ์ หากเห็นความดีของข้าพระองค์แล้ว ขอพระองค์ทรงช่วยเหลือเราด้วยเถิด”

หินก็เคลื่อนออกแต่ก็ยังออกไปไม่ได้อยู่ดี ชายคนที่สามยกมือขึ้นวิงวอนว่า “ข้าพระองค์มีลูกจ้างอยู่คนหนึ่ง ซึ่งข้าพระองค์สัญญาว่าจะให้พะเป็นค่าตอบแทน เมื่อเขาทำงานให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว เขากลับไปโดยไม่ได้อะไรไปด้วย จนเวลาผ่านไปเนิ่นนานหลายปีเขาก็กลับมาและถามหาค่าจ้างที่ข้าพระองค์เคยสัญญาไว้ ข้าพระองค์จึงชี้ไป

ที่ท้องทุ่งจำนวนมากมาย เพราะแพะตัวนั้นออกลูกออกหลานเต็มท้องทุ่งแล้ว และแพะทั้งหมดจึงเป็นของเขา โอ้อลลอฮฺ หากนี่เป็นความดีของข้าพระองค์แล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดเลื่อนก้อนหินออกด้วยเถิด” แล้วก้อนหินก็เคลื่อนออก จนกระทั่งชายทั้งสามคนออกจากถ้ำได้โดยปลอดภัย⁶⁸

จากหะดีษข้างต้นทำให้ทราบว่าบรรดามุสลิมชนรุ่นก่อนที่ท่านนบีมุหัมมัดคือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลาม ได้ยกตัวอย่างให้เราทราบถึงแนวทางในการสื่อถึงอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา นั่น พวกเขาได้ใช้การงานที่ดีที่ปฏิบัติเป็นสื่อกลางในการสื่อถึงอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา เพื่อหวังความเมตตาจากพระองค์ พวกเขาไม่ได้อ้างชื่อของบุคคลใดหรือพาดพิงถึงครูบาอาจารย์ที่เคารพนับถือที่เสียชีวิตไปแล้วมาเป็นสื่อกลางระหว่างพวกเขากับอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา หรือบารมีของใครก็ตามมาอ้างต่อพระองค์

ฉะนั้นการที่เราจะขอต่ออัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลา เราจำเป็นต้องเป็นผู้ที่สะอาดและปฏิบัติการทำงานที่ดีซึ่งสามารถใช้การงานที่ดีนั้นเป็นสื่อกลางระหว่างเรากับพระองค์ได้

4. การตะวัสตุลด้วยคุอาอฺ หรือ การขอให้คนดีขอคุอาอฺให้กับเราเพื่อหวังการตอบรับ

เมื่อมุสลิมได้ตกอยู่ในความคับแค้นใจอย่างมาก หรือหาทางที่จะแก้ไขปัญหาที่เขา กำลังประสบอยู่ แต่เขารู้ตัวว่าเขาไม่สามารถที่จะได้รับการใกล้ชิดกับอัลลอฮฺได้ ดังนั้นจำเป็นที่เขาจะต้องยึดหรือหาสื่อกลางที่สามารถทำให้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลาได้ เขาจึงไปยังคนที่ศอลิหฺและมีความตักวา หรือมีความประเสริฐและมีความรู้เกี่ยวกับกุรอ่านและสุนนะฮฺ และเขาได้ขอให้คนที่ศอลิหฺวิงวอนขอคุอาอฺจากอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอะลาให้แก่เขา เพื่อลดถอนความเสียใจและความทุกข์ของเขา สิ่งนี้เป็นการตะวัสตุลชนิดสุดท้ายของการตะวัสตุลที่ถูกบัญญัติไว้หรือการตะวัสตุลด้วยกับคุอาอฺของท่านนบีมุหัมมัดคือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลาม ในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่

⁶⁸ บุคคอรีย, ศอหิหฺ หมวดการว่าจ้าง, บรรพการว่าจ้างลูกจ้างและผลตอบแทนของเขา, เลขที่ : 2272.

ดังมีตัวอย่างจากบรรดาศอหาบะฮ์⁶⁹ ซึ่งเป็นหะดีษที่ชายตาบอดได้มาหาท่าน
นบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

أنه جاء إلى النبي صلى الله عليه وسلم فيسأله أن يدعو الله أن
يرد بصره عينه فأمره أن يتوضأ فيصلي ركعتين ويقول :
اللهم إني أسألك وأتوجه إليك بنبيك محمد نبي الرحمة يا محمد
يا نبي الله إني أتوجه بك إلى ربي في حاجتي لتقضيها اللهم
فشفعه في " فدعا الله فرد الله عليه بصره .

ความว่า: “แท้จริงชายตาบอดได้มาหาท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัม และเขาได้ขอให้ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
อาอ์ต้ออัลลอฮ์สุบหานะฮ์ฮะวะตะอาลา เพื่อให้พระองค์ตอบรับการ
มองเห็นของเขา ดังนั้นท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้ชี้ให้
เขาอาบน้ำละหมาดและละหมาดสองเราะกะอัตและชายตาบอดก็
ก็กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ฉันขอต่อพระองค์และฉันวิงวอนต่อพระองค์
ด้วยกับนบีของพระองค์คือมุหัมมัดนบีแห่งความเมตตา โอ้มุหัมมัด
โอ้นบีของอัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้วิงวอนด้วยกับท่านไปยังพระผู้
อภิบาลของฉันในสิ่งที่ฉันต้องการเพื่อให้พระองค์ทรงตอบรับมัน”⁷⁰

และนบีก็ขออาอ์ให้อัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือเขาในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นอ้ออัลลอฮ์จึง
ตอบรับด้วยกับการมองเห็นของเขา

การตะวัสตุลล์ด้วยคุอาอ์ของท่านนบีเป็นสิ่งที่อนุญาตและมีการยืนยัน แต่ทว่ามัน
ไม่สามารถจะทำได้นอกจากในขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่เท่านั้นและจะถูกตัดขาดลงหลังจาก
การเสียชีวิตของท่านดังนั้นไม่เป็นที่อนุญาตสำหรับมุสลิมที่จะไปยังกุบรของท่านน

⁶⁹ มุหัมมัดอิฎลอะบาสีย, แหล่งเดิม, หน้าที่ :41.

⁷⁰ อิบน์มาญะฮ์, อัสสุนัน, หมวดการดำรงละหมาด, บรรพสิ่งที่มิมีในอายะฮ์, เลขที่ :1380.

บีคือลัลลอสุอะลัยฮะสลัม และขอต่อท่านในสิ่งที่ต้องการขอภัยในความผิด หรือขอให้พ้นภัยอันตราย ดังมีหลักฐานจากสายรายงานของท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า ท่านได้ตะวัสตุลด์ด้วยกับคุอาอ์ของท่านอับบาตให้ขอ คุอาอ์ต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮ์วะตะอะลา ให้ฝนตกลงมา หลังจากการเสียชีวิตของท่านนบี หาก การตะวัสตุลด์ด้วยกับท่านนบีเป็นที่อนุญาต แล้วทำไมบรรดาสะหาบะฮ์จึงเปลี่ยนจากการตะวัสตุลด์ด้วยกับท่านนบีคือลัลลอสุอะลัยฮะสลัมไปเป็นการตะวัสตุลด์ด้วยกับคุอาอ์ของท่านอับบาต บิน อับดุลมุฏฏอลิบ สิ่งนี้เป็นการบ่งบอกอย่างชัดเจนโดยไม่ต้องสงสัย นอกจากจะปิดหูปิดตา ปิดเอาความคิดของตนเอง แน่จนชนเหล่านี้ได้เดินอยู่บนทางที่หลงผิดอย่างชัดเจน

แท้จริงการขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮ์สุบหานะฮ์วะตะอะลา หรือการนำสื่อต่างๆที่ไม่ได้บัญญัติไว้มาเป็นสื่อกลางเพื่อให้ได้รับการใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮ์วะตะอะลา หรือนำมาเป็นสื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการมานั้นล้วนแล้วแต่เป็นการทำชิริกทั้งสิ้น ส่วนการตะวัสตุลด์นั้นก็คือบิดอะฮ์⁷¹

การกล่าวว่า ฉันวิงวอนต่อพระองค์หรือสาบานต่อพระองค์ด้วยกับสิทธิของมาลาอิกะฮ์ของพระองค์ หรือด้วยสิทธิของบรรดานบีของพระองค์ หรือด้วยกับนบี หรือเราะสูลคนหนึ่งคนใดของพระองค์ กับบัยตุลหะรอม น้ำซัมซัม มะกอม ภูเขาตุร หรือบัยตุลมะหุมุร หรืออื่นๆเช่นเดียวกัน แท้จริงมันเป็นคุอาอ์ที่ไม่ได้ถูกทอดมาจากนบีคือลัลลอสุอะลัยฮะสลัมและจากบรรดาสะหาบะฮ์และตาบิอินของท่าน ได้มีบรรดาผู้รู้ เช่น อบีหะนีฟะฮ์และพวกของเขา และอบียูสุฟและคนอื่นๆจากผู้รู้ ลงความเห็นกันว่า แท้จริงมันเป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตที่จะขอคุอาอ์เช่นนั้น⁷²

⁷¹ อิบน์ญะอียะฮ์, อะกิดะฮ์วาสิติยะฮ์, ดารูลฟิฮาฮ์, 1994, หน้า : 38.

⁷² มุหัมมัด บิน อิบรอฮีมอัลนุอมาน, ญามิอุลฟาริด, ดารูลวะฏอน, ซาอุดีอาระเบีย, ม.ป.ป., หน้า : 402.

ดังนั้นสื่อกลางไม่ได้หมายถึงสิ่งที่ผู้สร้างต่างๆที่พวกเขาพยายามนำมาเป็นสื่อระหว่างอัลลอฮ์กับมนุษย์และสัตว์ เพื่อให้อัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเขาและพวกเขาจะได้ใกล้ชิดกับพระองค์⁷³

การละเมิดที่ไม่ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา

การละเมิดที่ไม่ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา หมายถึง การกระทำที่ไม่มีหลักฐานที่มาจากอัลกุรอานและสุนนะฮ์ ไม่มีแบบอย่างมาจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ ซึ่งท่านเราะสูลคืออัลลอฮ์จะตัดสินให้ได้รับรองไว้ การละเมิดประเภทนี้ได้แก่

1. การไปกุบูรและให้คนตายช่วยขอความช่วยเหลือ

การไปกุบูรและให้คนตายช่วยขอความช่วยเหลือ ในการนี้ไม่ปรากฏหลักฐานจากกุรอานและ หะดีษ บรรดาเศาะหาบะฮ์ก็ไม่เคยไปยังกุบูรของท่านนบีคืออัลลอฮ์จะตัดสินให้หรือบุคคลอื่นที่ตายไปแล้วช่วยขอความช่วยเหลือ หรือเป็นสื่อให้นำความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์กับมนุษย์และสัตว์ แท้จริงการเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์กับมนุษย์และสัตว์ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการไม่ใช่วิธีการขอผ่านคนตาย ที่จริงแล้วการใช้สื่อกลางที่จะให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการจากอัลลอฮ์กับมนุษย์และสัตว์ โดยวิธีการประกอบการทำงานที่ดีงามซึ่งเป็นตัวที่จะนำไปสู่การใกล้ชิดกับอัลลอฮ์กับมนุษย์และสัตว์⁷⁴ หรือการให้ความสำคัญกับกุบูร เช่น การทำกุบูรให้เป็นมัสยิด สายรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้กล่าวว่า:

أن أم سلمة ذكرت لرسول الله صلى الله عليه وسلم كنيسة
رأىها بأر الحبشة يقال لها : مارية فذكرت له ما رأيت فيها من

⁷³ เชคสุลัยมาน บิน สะมานุนนาญาดีย, ฮาดีษะตุสสุนันียะฮ์, ม.ป.ท., ซาอุดีอาระเบีย, 1968, หน้าที่ : 18.

⁷⁴ สะอูดุดดีนหมัมมัด, ชีรออัยนุลหุกูม, 1987, دارอัลละวอา, ซาอุดีอาระเบีย, หน้าที่ : 72.

الصور فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : أو لك قوم
إذا مات فيهم العبد الصالح أو الرجل الصالح بنوا على قبره
مسجدا وصوروا فيه تلك الصور أولئك شرار الخلق عند الله.

ความว่า: “จากอาอีซะฮฺ แท้จริงนางได้กล่าวกับท่านเราะ
สูล์คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมว่า นางนั้นได้เห็นโบสถ์ที่หะบะชะฮฺ
ซึ่งมันถูกเรียกว่ามารียะฮฺและนางก็ได้เห็นรูปปั้นในโบสถ์นั้น ดังนั้น
เราะสูล์คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมก็กล่าวกับนางว่า กลุ่มชน
เหล่านั้นเมื่อมีบ่าวคนหนึ่งที่เป็นคนดีหรือชายคนหนึ่งที่เป็นคนดีได้
ตายไปจากพวกเขา พวกเขาได้สร้างมัสยิดบนกุบูรและสร้างรูปปั้น
ในนั้น ซึ่งเป็นการสร้างที่ชั่วช้ายิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอา
ลา⁷⁵

อิบนุคัตมียะฮฺได้กล่าวว่า พวกเขาเหล่านั้นได้รวมเอาฟิฏนะฮฺสองอย่างมาไว้
ด้วยกัน คือ ฟิฏนะฮฺของกุบูรต่างๆ และฟิฏนะฮฺของการทำให้เหมือน(รูปปั้น)

ฟิฏนะฮฺกุบูร คือ พวกเขาได้สร้างมัสยิดบนกุบูรและพวกเขาได้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูก
ห้าม ด้วยการอิดาอะฮฺต่อเจ้าของกุบูร

ฟิฏนะฮฺการทำให้เหมือน (รูปปั้น) คือ พวกเขาได้สร้างรูปปั้นของคนดี ซึ่งพวก
เขาได้ทำให้มันเป็นที่ยึดมั่นและเป็นเป้าหมายของพวกเขา และพวกเขาก็เคารพภักดีต่อ
รูปปั้นเหล่านั้น

⁷⁵ บุคคอรีย, ศอหิห, หมวดการละหมาด, บรรพการละหมาดบัยอะฮฺ, เลขที่ : 424 .

หะดีษดังกล่าวนี้เป็นการบ่งบอกให้ออกห่างจากการสร้างมัสยิดบนกุบูร การให้ความสำคัญกับคนตายในกุบูรและการเคารพภักดีต่อพวกเขาเพราะแท้จริงการอวดอวดต่อสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากอัลลอฮ์นั้น ถือเป็นซิริก⁷⁶

การละหมาดบนกุบูรได้ถูกห้ามเช่นเดียวกันกับการละหมาดในขณะที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและดวงอาทิตย์ตก เพราะมันเป็นช่วงเวลาที่พวกมุชริกีนทำการเคารพบูชาต่อดวงอาทิตย์ ดังนั้นเป็นการห้ามสำหรับอุมมะฮ์ของท่านที่จะทำการละหมาดในขณะที่นั้นถึงแม้พวกเขาจะไม่ได้มีเจตนาหรือเป้าหมายเดียวกับพวกมุชริกีน⁷⁷ ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวว่า

لا تجلسوا على القبور ولا تصلوا إليها

ความว่า: “พวกท่านอย่าได้นั่งบนกุบูร และอย่าได้ละหมาดที่กุบูร⁷⁸

จากหะดีษดังกล่าว หมายถึง พวกท่านอย่าได้ทำให้เป็นกิบลัต และเมื่อชายคนหนึ่งได้มุ่งไปยังกุบูรเพื่อการละหมาด สิ่งเหล่านี้เป็นการปฏิบัติเกินเลยต่ออัลลอฮ์สุบหานะฮะวะตะอาลา และท่าน นบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับศาสนาของต่ออัลลอฮ์ และเป็นการอวดอวดในศาสนาที่อัลลอฮ์สุบหานะฮะวะตะอาลาไม่ทรงอนุญาต⁷⁹

⁷⁶ มุหัมมัด บิน อับดุลอะซีซ, ญะดีดฟีซะเราะหฺกิตาบูตเตาหีด, ม.ป.ท., ญิดดะฮ์, 1991, หน้า :183-185.

⁷⁷ มุหัมมัดตะกีเยดดีน, อัลฮิซามุลมาหิก, ม.ป.ป., ม.ป.ท., หน้า:29.

⁷⁸ มุสลิม, ศอหิห, หมวดการห้ามบนกุบูรและการห้ามละหมาดที่กุบูร, บรรพณะนาซะฮ์, เลขที่ : 972.

⁷⁹ มุหัมมัดตะกีเยดดีน, แหล่งเดิม, หน้า:29.

อึ้งซะซะบิได้กล่าววิจารณ์ไว้ในหนังสืออัลมุตัควีร็อกว่า หะดีษนี้เป็นหะดีษ
เมาญูอฺ(อุปโลกน์)ขึ้น⁸¹

4. หุกลุ่มของการตะวัสตุลต์ด้วยกับท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

การตะวัสตุลต์ด้วยกับท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมและประเภทของมัน⁸²

ประเภทที่ 1. การตะวัสตุลต์ด้วยการศรัทธาต่อท่านเป็นการตะวัสตุลต์ที่ถูกต้อง
เช่น เขากล่าวว่า “โอ้อัลลอฮุ แท้จริงฉันศรัทธาต่อพระองค์และเราะสูลของพระองค์
พระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ฉัน” การกล่าวเช่นนี้ถือว่าไม่เป็นปัญหาเพราะว่าการศรัทธา
ต่อท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมคือสิ่งที่ได้ถูกบัญญัติไว้สำหรับการขอภัยโทษ
และการลบล้างความผิด ซึ่ง เป็นการตะวัสตุลต์ด้วยกับสิ่งที่บัญญัติได้ยืนยันเอาไว้

ประเภทที่ 2. การตะวัสตุลต์ด้วยกับคุณาของท่าน คือ การที่ท่านขอคุณาให้กับผู้ที่
ขอความช่วยเหลือ การตะวัสตุลต์เช่นนี้เป็นสิ่งที่อนุญาตเช่นกัน และมีหลักฐานยืนยัน แต่
ทว่ามันไม่สามารถที่จะทำได้นอกจากในขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่เท่านั้น โดยมีการยืนยันจาก
ท่านอุมร์เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮุ เราได้ตะวัสตุลต์ไปยังพระองค์ด้วยกับนบี
ของเรา ดังนั้นขอพระองค์ทรงให้ฝนแก่เรา และเราได้ตะวัสตุลต์ไปยังพระองค์ด้วยกับน้ำ
ชายของนบีของเรา ดังนั้นขอพระองค์ทรงประทานฝนให้แก่เรา แท้จริงท่านอุมร์ได้บอก
ให้ท่านอับบาตียันขึ้นและวิงวอนต่ออัลลอฮุสับหานะฮฺวะตะอะลา ส่วน การตะวัสตุลต์
ด้วยกับเกียรติของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมไม่ว่าในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่หรือ
หลังจากการเสียชีวิตของท่านนั้นไม่อนุญาต เพราะเกียรติของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัมไม่มีผลต่อการวิงวอนขอของเขา ยกเว้นต่อตัวของท่านเองเท่านั้น

⁸¹ สมาคมนักเรียนเก่าศาสนาวิทยา, เล่มเดียวกัน, หน้า: 46.

⁸² อับดุลลอฮฺ บิน ยูซุฟอัลอัญลาน, อัคตออฟิลอะกิเดฮฺ, دارุศศอมีย์, เลบานอน, 1995, หน้า: 69.

5. การขอความสิริมงคลต่อ ต้นไม้ ก้อนหิน หรือ วัตถุอื่นๆ

การขอความสิริมงคลต่อต้นไม้ ก้อนหิน หรือ วัตถุอื่นๆ ด้วยการพอกอาศัย การอวดะฮูยู่ที่นั่น หรือการแขวนผ้าไว้บนสิ่งเหล่านั้น เป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตให้มุสลิม กระทำ เพราะมันเป็นการกระทำของพวกมูซริกีนไม่ใช่สิ่งที่มาจากศาสนาอิสลาม

จากท่านอิมบุนวัฏฏอหฺได้รายงานว่า “ท่านอุมร์บินคือฎ็อบได้สั่งใช้ให้ตัดต้นไม้ ต้นหนึ่ง ซึ่งในขณะที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมยังมีชีวิตได้เคยไปนั่งใต้ต้นไม้ ต้นนั้น และได้ตัดต้นไม้ต้นนี้ทิ้ง ซึ่งสาเหตุที่ใช้ให้ตัดต้นไม้ต้นนี้ทิ้งก็เพราะว่า บรรดามุฮญยฺ กำลังไปทำอวดะฮูยู่กำลังไปละหมาดใต้ต้นไม้ต้นนั้น ท่านอุมร์บินคือฎ็อบกลัวเกิดความวุ่นวายจึงสั่งใช้ให้ตัดต้นไม้ต้นนี้ทิ้งเสีย”⁸³

เชคอิสลามอิมบุนดัยมียะฮฺ ได้กล่าวว่า การนำเอาต้นไม้ก้อนหิน ด่าน้ำ หรือสิ่งอื่น มาเป็นสื่อในการบนบานของคนบางส่วน และการยึดเอาใบไม้ของมันมาเป็นสิ่งที่ไม่ให้ความเป็นสิริมงคล หรือการละหมาดที่นั่น แท้จริงมันเป็นการอวดะฮูยู่ที่น่ารังเกียจและ มันเป็นการกระทำของพวกที่โง่เขลาเบาปัญญา และเป็นสาเหตุที่จะนำไปสู่การตั้งภาคี ต่ออัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอาลา ⁸⁴

จากการเกิดขึ้นของการขอความสิริมงคลต่อก้อนหินและสิ่งอื่นๆ คือ การเก็บเอาก้อนหิน ดินจากมัสกะฮฺ หรือ มะดินะฮฺ และสถานที่อื่นๆมาเก็บรักษาไว้เพื่อขอความสิริมงคลจากมันและมีความเชื่อว่ามันสามารถที่จะให้ประโยชน์และป้องกันโทษได้⁸⁵

⁸³ นาติร บิน อับดุลการิมอัลอักกล, อัลอะฮฺวาลฟีร็อกวัลบิเดอ, دارُละฆอน, ريان, 1417, หน้า:25.

⁸⁴ อับดุลรอซก บิน ตอฮิร บิน อะหมัดมูอาซ, อัลอะฮฺลิมะสาอิลออดิโกดวะหมุฮฺ, دارُละฆอน, ซาอุดิอาระเบีย, 1996, หน้า: 414.

⁸⁵ นาติร บิน อับดุลลอฮฺบินมุหมัดญะดี, ตะบรูกอันวาอุฮฺวะอะฮฺกามุฮฺ, มักตะบะตุรฺรุซ, ซาอุดิอาระเบีย, 2000, หน้า: 463.

6. การใช้เครื่องรางของขลัง (تميمة)

การใช้เครื่องรางของขลัง หมายถึง สิ่งของที่มีอำนาจศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อกันว่าอาจคล
บันดาลให้สำเร็จได้ดังประสงค์หรือที่นับถือว่าป้องกันจากอันตราย ยังไม่เข้า ฟันไม่เข้า⁸⁶
และมีอุลามอาให้ความหมายว่า เครื่องรางของขลัง คือ สิ่งที่น่ามาห้อยที่ตัวเด็กเพื่อ
ป้องกันจากความชั่วร้าย⁸⁷ หรือสิ่งที่น่ามาห้อยตามตัวของมนุษย์เพื่อจะป้องกันจากสิ่งชั่ว
ร้ายต่างๆ⁸⁸

เครื่องรางของขลังคือ สิ่งที่ทำมาจากอัลกุรอาน พระนามและคุณลักษณะ
ของอัลลอฮ์ สุปหานะฮฺวะตะอาลา ตลอดจนอัลหะดีษ หรือ สิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นมาจาก
วัสดุต่างๆที่เราพบเห็นตามธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นกระดูกของสัตว์ต่างๆ เส้นด้าย สายสิญ
และมงคลวัตถุอื่นๆ โดยผ่านการปลุกเสกของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของเวทมนต์คาถา
เครื่องรางของขลังประเภทนี้มีให้เห็นในหลายลักษณะหลายรูปแบบ เช่น ตะกรุด ผ้ายันต์
เหล็กไหล ปลัดขิก ฯลฯ สิ่งต่างๆเหล่านี้มนุษย์นำมาห้อยตามร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นที่คอ
เอว ข้อมือ หรือส่วนอื่นๆ ตลอดจนยานพาหนะและที่อยู่อาศัยเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะ
ขอให้สิ่งเหล่านั้นช่วยป้องกันจากภัยอันตรายและยึดถือว่าสิ่งเหล่านั้นมีอำนาจศักดิ์สิทธิ์
ในการที่จะช่วยป้องกันผู้ที่สวมใส่และคลบบันดาลให้ได้รับความสำเร็จตามความประสงค์
ของผู้ที่สวมใส่นั้น

อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอาลาทรงกล่าวว่า:

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضَرَّهُ أَوْ

⁸⁶ บุญพฤกษ์ จาญาระ, พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน, อักษรเจริญทัศน์, กรุงเทพฯ, 2539, หน้า: 134.

⁸⁷ มุหัมมัด บิน อับดุลลาฮ์, อัลเกาส์สะดีดฮารอูลกิตาบุดเดาหิด, ดารุละฆอน, ซาอุดีอาระเบีย, ม.ป.ป.,
หน้า:40.

⁸⁸ อิบน์มัสรูร, ลีซานุลอาหรับ, ดารุลมะอริฟะฮฺ, เลบานอน, 1994, หน้า:69.

أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمَسِّكَتٌ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ
يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٨﴾

ความว่า: “และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุหัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งทีพวกเขาวิงวอนขออื่น จากอัลลอฮ์นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้มีความทุกข์ยากแก่ฉัน แล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม? หรือ หากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉันพวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม? จงกล่าวเถิดมุหัมมัด อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแก่ฉันแล้ว แต่พระองค์เท่านั้น บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจะให้ความไว้วางใจ”⁸⁹

7. การเป่ารักษา

การเป่ารักษาในภาษาอาหรับเรียกว่า (رقية) คือการเป่าในการเยียวยารักษาให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บและอาการเจ็บป่วยต่างๆ⁹⁰

การเป่านั้นนักปราชญ์ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกันคือ

ประเภทที่ 1. อนุญาต คือการใช้อัลกุรอ่านหรือบทดุอาอ์ต่างๆที่มีแบบอย่างจากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในการอ่านเพื่อรักษาคนป่วย⁹¹ ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวว่า

⁸⁹ สูเราะฮ์ อัซซุมัร, 39:38.

⁹⁰ อิบนิ อัลอะศิร, นียายะฮ์ฟิหมอริบิลหะดีษวัลลาฮาร, ดารุ้ลอิญาอุดดูรอบัลอะรอเบีย, เลบานอน, ม.ป.ป., หน้าที: 254.

⁹¹ ศอลิหฺ บิน เฟาซาน, อิรชาดอิลลาศอหิ์ลิลออดิโกดวะร็อดดูอาลาอะฮ์ลิซซิริกิวะฮิลหาดี, ดารุ้ลอาศิมะฮ์, ซาอุดีอาระเบีย, 1998, หน้าที:62.

اعرضوا على رقاكم لا بأس بالرقاكم ما لم تكن شركا

ความว่า: “จงนำเสนอแก่นฉันทการเป่าของพวกท่านเพราะไม่เป็นบาป
สำหรับการเป่าที่ไม่เป็นชิริก”⁹²

ท่านอับดุลวะฮ์บกล่าวว่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมนั้นเคยใช้การเป่า
และอนุญาตให้ทำมันได้เพราะว่า แท้จริงหากนำมาจากอัลกุรอานและพระนามของอัลลอ
ฮุสุบหานะฮฺวะตะอาลา ถือว่าเป็นที่อนุญาตให้ทำได้⁹³

ด้วยเหตุนี้นักปราชญ์จึงได้วางเงื่อนไขในการเป่ารักษาซึ่งมีด้วยกัน 3 เงื่อนไข⁹⁴
ดังนี้

1. จำเป็นต้องเป็นคำรัสของของอัลลอฮุสุบหานะฮฺวะตะอาลา
2. จำเป็นต้องเป็นภาษาอาหรับซึ่งสามารถรับรู้และเข้าใจความหมายได้
3. จำเป็นสำหรับผู้เป่ารักษาจะต้องยึดมั่นว่าสิ่งที่เราเสกเป่าไปนั้นไม่สามารถที่จะ
อำนาจประโยชน์หรือมีอำนาจในการรักษาเยียวหาได้ยกเว้นจะต้องผ่านความประสงค์
ของอัลลอฮุสุบหานะฮฺวะตะอาลา เท่านั้นในส่วนของผู้ที่อ่านถือว่าเป็นเพียงแค่สาเหตุ
และการขอความช่วยเหลือเท่านั้น

ประเภทที่ 2. ไม่อนุญาต และถือว่าเป็นบาป คือการนำสิ่งที่ไม่มีต้นฉบับมาจากอัล
กุรอานหรือไม่มีแบบอย่างมาจากสุนนะฮฺท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมมาใช้อ่าน
ในการรักษาเยียวหา⁹⁵

⁹² มุสลิม, ศอหิห, หมวดการให้สลาม, บรรพการอนุญาตให้นำกุรอานและการซิกรมาเป็นการเสกเป่า, เลขที่ :2201.

⁹³ อับดุลเราะหฺมาน บิน หะสัน, ฟัตหุลมะญิด, เล่มที่:1, ดารุศศอมีอีย, เลบานอน, 1285, หน้า:242.

⁹⁴ เล่มเดียวกัน, หน้า:243.

⁹⁵ ศอหิห บิน เฟาซาน, แหล่งเดิม, หน้า:62.

อัลลอฮ์สุบหานะฮ์วะตะอะลา ทรงกล่าวว่า:

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ
الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ
بِبَابِ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا خُنَّ فِتْنَةً
فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا
هُم بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا
يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۚ
وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

ความว่า: “และพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่บรรดาชัยฏอน ในสมัยสุ
ลัยมานอ่านให้ฟัง และสุลัยมานหาได้ปฏิเสธการศรัทธาไม่ แต่ทว่า
ชัยฏอนเหล่านั้นต่างหากที่ปฏิเสธการศรัทธา โดยสอนประชาชน
ซึ่งวิชาไสยศาสตร์และสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่มะลาอิกะฮ์ทั้ง
สอง คือ ฮารุต และ มารุต ณ เมืองบาบิล และเขาทั้งสองจะไม่
สอนให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบ
เท่านั้น ท่านจงอย่าปฏิเสธการศรัทธาเลย แล้วเขาเหล่านั้นก็
ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่พวกเขาจะใช้มันยังความแตกแยก
ระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขา และพวกเขาไม่อาจทำให้สิ่งนั้น
เป็นอันตรายแก่ผู้ใดได้ นอกจากด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น
และพวกเขาก็เรียนสิ่งที่ป็นโทษแก่พวกเขา และมีใช่เป็นคุณแก่
พวกเขา และแท้จริงนั้นพวกเขารู้แล้วว่าแน่นอนผู้ที่เชื่อมั่นไว้นั้น ใน
ปรโลกก็ย่อมไม่มีส่วนได้ใด ๆ และแน่นอนเป็นสิ่งที่ชั่วช้าจริง ๆ ที่
พวกเขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น หากพวกเขารู้”⁹⁶

⁹⁶ สุเราะฮ์ อัลบากอเราะฮ์, 2:102.

อิสลามถือว่าการการยุ่งเกี่ยวกับไสยศาสตร์นั้นเป็นบาปใหญ่อย่างหนึ่ง ในบรรดาบาปใหญ่ที่ทำลายประชาชาติและเป็นสิ่งที่ลิดเกียรติของผู้ที่ปฏิบัติมันมาแล้วก่อนหน้านี้ อีกทั้งยังสร้างความเดือดร้อนให้กับบุคคลอื่นในโลกนี้และผู้ปฏิบัติมันจะต้องได้รับการลงโทษที่เจ็บแสบในโลกหน้า

ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวว่า:

إِجْتَنِبُوا الْمَوْبَقَاتِ قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَاهِي : الشَّرْكَ بِاللَّهِ
وَالسَّحَرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا
وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ الْغَفْلَاتِ.

ความว่า: "พวกท่านจงหลีกเลี่ยงจากบาปใหญ่เจ็ดชนิด มีผู้กล่าวว่า มันคืออะไรบ้างครับท่านเราะสูล? ท่านได้ตอบว่า มันคือ การทำจิริกต่ออัลลอฮ์ การยุ่งเกี่ยวกับไสยศาสตร์ การฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้าม ยกเว้นด้วยความชอบธรรม (ตามหลักศาสนา) การกินทรัพย์สินเด็กกำพร้า การกินดอกเบี้ย การหนีทัพในวันประจัญหน้า และการใส่ร้ายหญิงสาวบริสุทธิ์ที่ไม่รู้เรื่องราว ทำชีนา"⁹⁷

การเป่าในการรักษาในทัศนะของอิสลามนั้นยังถือว่าเป็นที่อนุญาตราบไคที่การเสกเป่านั้นยังอยู่ในกรอบที่ศาสนากำหนดโดยที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของไสยศาสตร์

8. การทำเสน่ห์

การทำเสน่ห์ ในภาษาอาหรับเรียกว่า (التولة) คือสิ่งที่ทำขึ้นมาเพื่อที่จะผูกมัดให้สามีหลงใหลในตัวของภรรยาหรือในทางตรงกันข้ามเพื่อให้ภรรยาหลงใหลสามี⁹⁸

⁹⁷ บุคคอรีย, ศอหิห, หมวดการสังเสีย, บรรพที่ 24, เลขที่:1615.

⁹⁸ มุฮัมมัด บิน อับดุลวะฮับ, แหล่งเดิม, หน้า:41.

ในสังคมปัจจุบันนั้นมีการทำเสน่ห์กันอย่างแพร่หลาย ส่วนหนึ่งก็เพื่อที่จะผูกมัดใจให้สามีรักภรรยาเพียงคนเดียวไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับบุคคลอื่น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการทำเสน่ห์นั้นขัดต่อหลักการอิสลามอย่างร้ายแรง อิสลามถือว่าความรักที่สามีมอบให้กับภรรยาหรือภรรยา มอบให้กับสามีนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากความดีที่มีอยู่ในตัวภรรยา และสามี ภรรยาสามารถผูกมัดใจสามีของนางด้วยการทำดีต่อสามี เป็นคนที่อยู่ในกรอบของศาสนา เอาอกเอาใจผู้เป็นสามี ส่วนสามีก็เช่นเดียวกันสามารถที่จะผูกมัดใจภรรยาได้ด้วยกับความดีของเขา

9. การสาบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ดูฮุบหะนะฮฺวะตะอะลา

การสาบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺสุบหานะฮฺฮะตะอะลา ถือเป็นการทำชิริก (การตั้งภาคี) ต่ออัลลอฮฺสุบหานะฮฺฮะตะอะลา ส่วนใหญ่แล้วการสาบานนั้นเป็นการสาบานด้วยกับสิ่งที่ถูกเคารพนับถือที่มีชื่อเสียงโดยทั่วกัน เช่น ท่านนบี กะบะฮฺ บรรดาผู้รู้ ผู้อุโศ บรรดา ปู่ ย่า ตา ยาย หรือบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างอื่นๆจากนี้ หากผู้ใดสาบานด้วยกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากตัวอย่างข้างต้นหรือสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺสุบหานะฮฺฮะตะอะลาแล้ว ถือว่าเป็นการตั้งภาคีทั้งสิ้น”

ท่านนบีคืออัลลอฮ์อะลัยฮะสَّلَامได้กล่าวว่า:

من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك

ความว่า: “ผู้ใดที่สาบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะ
ตะอาลา แน่نونเขาได้ปฏิเสธและได้ตั้งภาคีแล้ว”¹⁰⁰

⁹⁹ ยูสุฟเกาะเราะฮ์อวีย, หะกีกะฮะตเตาหีด, มักตะบะฮะฮะบะฮะฮะ, อียิปต์, ม.ป.ป., หน้าที:49.

100 ตีรามีชี, อัสสนัน, หมวดการขนานและการสาบาน, บรรพการขนานที่น่ารังเกียจ, เลขที่: 1455.

เนื่องจากการสาบานนั้นเป็นการแสดงออกถึงการให้ความยิ่งใหญ่แก่ผู้ที่ถูกกล่าว
นามถึงเมื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดสาบาน และผู้ที่เหมาะสมควรแก่การยกย่องให้ความ
ยิ่งใหญ่ให้ความศักดิ์สิทธิ์มีเพียงแต่อัลลอฮฺ سبحانه و تعالی พระองค์เดียวเท่านั้น
เหตุนี้เองท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมจึงได้ห้ามการสาบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจาก
อัลลอฮฺ سبحانه و تعالی

10. การบนบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ سبحانه و تعالی

การบนบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ سبحانه و تعالی หมายถึง การที่
บุคคลหนึ่งบังคับตัวเองให้ผูกมัดไว้กับสิ่งหนึ่งเพื่อเข้าใกล้อัลลอฮฺ سبحانه و تعالی

101

อัลลอฮฺ سبحانه و تعالی ทรงกล่าวว่า:

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَتَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧٦﴾

ความว่า: “พวกเขาปฏิบัติตามคำสัตย์สาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่
ความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว”¹⁰²

จากอายะฮฺข้างต้นเป็นที่ประจักษ์ว่า อัลลอฮฺ سبحانه و تعالی ทรงอนุญาตแก่
บ่าวของพระองค์ในการบนบานแต่ต้องปฏิบัติตามสิ่งที่บนบานไว้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์
จึงเป็นการเข้าใกล้พระองค์ อีกทั้งยังทรงห้ามตักเตือนผู้ที่ละเมิดเพิกเฉยไม่ปฏิบัติให้ลุล่วง
จากสิ่งที่ได้บนบานไว้ถึงโทษทัณฑ์อันจะประสบแก่เขาในวันกิยามะฮฺ

¹⁰¹ เชคมุหัมมัดญะดีด, กิตาบุดเตอาหิด, ม.ป.ท., ม.ป.ป., หน้า: 113.

¹⁰² สุเราะฮฺ อัลอินซาน, 76:7.

การบนบานถือเป็นอียาคะสุประเภทหนึ่ง ฉะนั้นแล้วหากการบนบานนั้นตั้งมั่นเพื่ออัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาเพียงองค์เดียว หากการบนบานถูกเปลี่ยนไปเพื่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาแล้วนั้น มันคือการตั้งภาคีต่อพระองค์ ฉะนั้นเมื่อมีการบนบานอยู่ในขอบเขตของการเชื่อฟังอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาและไม่ฝ่าฝืนต่อพระองค์ ก็จำเป็นสำหรับเขาที่จะต้องปฏิบัติสิ่งที่บนบานให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพราะถือเป็นอียาคะสุ หากว่าการบนบานนั้นเพื่อสิ่งที่ถูกสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ใช่อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ถือเป็นการตั้งภาคีเพราะเขาตั้งใจว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นผู้ที่จะช่วยเหลือสงเคราะห์เขา ฉ.อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ซึ่งแน่นอนสิ่งเหล่านั้นไม่มีความสามารถใดๆที่จะช่วยเหลือเขาได้

11. การเชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา

การเชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ถือเป็นการตั้งภาคีชนิดหนึ่ง เช่นการเชือดสัตว์พลี (กุรบาน) การเชือดสัตว์ทั่วไปโดยตั้งใจเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้เคยเป็นประเพณีการปฏิบัติของพวกตั้งภาคีในสมัยก่อน กล่าวคือ พวกเขาจะเชือดสัตว์เพื่อถวายรูปเจ็ดต่างๆที่พวกเขายึดถือเป็นพระเจ้า หวังจะได้ใกล้ชิดกับพระเจ้าของพวกเขา ซึ่งอิสลามได้มาลบล้างประเพณีอันนี้และได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าวเพราะถือเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์และเป็นการใช้สื่อกลางที่ผิดเป้าหมายที่อิสลามได้วางไว้

อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ทรงกล่าวว่า:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ

ความว่า: “ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน(ขณะเชือด) และสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และสัตว์ที่ถูกตีตาย และสัตว์ที่ตกเหวตาย และสัตว์ที่ถูกขวิดตาย และสัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากที่พวกเจ้าเชือดกันและสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา”¹⁰³

จากอายะฮ์ที่กล่าวมาข้างต้น หมายถึง สิ่งที่ถูกเชือดโดยกล่าวนามของสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮ์ไม่ว่าจะเป็นนามของพระเจ้าองค์ใดที่ใครนับถือ หรือรูปปั้นใดก็ตามและ สิ่งที่ถูกเชือดบนแท่นเพื่อบูชายันต์ ไม่ว่าสิ่งที่ถูกบูชานั้นจะเป็นเทพเจ้าองค์ใดหรือรูปปั้นใดก็ตาม และจะตั้งใจเพื่อเคารพสักการะหรือเพื่อความเป็นสิริมงคล หรือเพื่อยกย่อง แสดงความยิ่งใหญ่ก็ตามถือเป็นการตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮ์สุบหานะฮูวะตะอะลา ทั้งสิ้น¹⁰⁴

ดังนั้นการตะวัสตุลด้วยกับบรรดานบี บรรดาคนศอลิหฺ(คนดี) มะลาอิกะฮ์ ผู้ปกครองไม่ว่าจะยังมีชีวิตอยู่หรือตายไปแล้ว หรือสื่อที่ถูกสร้างต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นการตะวัสตุลที่ไม่อนุญาตทั้งสิ้น เช่น เขาได้กล่าวว่า “ฉันได้ตะวัสตุลไปยังพระองค์ด้วยเกียติของนบี หรือฉันได้ตะวัสตุลไปยังพระองค์ด้วยเกียติของชัยหนับ หรือ ขอพระองค์ทรงให้ริซกีแก่ฉันด้วยเกียติของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก”

สิ่งนี้บ่งบอกถึงการยึดแบบผิดๆต่อบรรดาคนดีและคนที่ตายไปแล้ว และการคิดว่าหากไม่ตะวัสตุลด้วยกับบุคคลดังกล่าวคุณอนันต์จะบกพร่อง แท้จริงความคิดแบบนี้คือแนวทางของอิบลิสที่สร้างไว้เพื่อหลอกลวงมนุษย์ มันต้องการให้มนุษย์อยู่ในการตั้งภาคีเหมือนกับที่มันได้หลอกลวงกลุ่มชนของนบีนูหฺ อะลียฮิสสลาม ดังพระองค์ทรงกล่าวว่า:

¹⁰³ สุเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์, 5:3.

¹⁰⁴ ยูสุฟเกาะเราะฮ์อวียี, แหล่งเดิม, หน้า:61.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿١٦﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿١٧﴾

ความว่า: “และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้า
ทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดด
และสุวาอู และยะฆูษ และยะฮูฏ และนัสรุ เป็นอันขาด และโดย
แน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์
ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลง
ผิดเท่านั้น”¹⁰⁵

ทั้งหมดคือการตะวัตส์ลที่ไม่อนุญาต มันคือหนทางไปสู่ชีริก ดังนั้นหากวันนี้เรา
ตะวัตส์ลด้วยกับพวกเขา และพรุ่งนี้เราได้วิงวอนขอสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮ์
สุบหานะฮูวะตะอาลา แน่นอนในวันกิยามะฮ์เราอาจอยู่ในนรกชั้นต่ำสุด¹⁰⁶

พระองค์ทรงกล่าวว่า:

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ
ظهير ﴿١٨﴾

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุหัมมัด พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวก
ท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า) อื่นจากอัลลอฮ์พวกมันมิได้
ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และ
แผ่นดินและพวกมันมิได้มีส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับ
พระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน”¹⁰⁷

¹⁰⁵ สุเราะฮ์ ฆุหฺ, 71: 23-24.

¹⁰⁶ อัมรุ อับดุลมุณอิม, อิสลามและมุบตะดีอาต, ม.ป.ท., อียิปต์, 1425, หน้าที:269.

¹⁰⁷ สุเราะฮ์ สะบะฮฺ, 34: 23.

ผลร้ายของการตะวัตส์ลที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนา

จากการตะวัตส์ลที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนา ผลของมันจะกลายเป็นการทำซีริกใหญ่ ซึ่งหมายถึง การกระทำซึ่งทำให้บุคคลเป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม และสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม¹⁰⁸

ซีริกใหญ่นั้นทำให้ตกออกจากศาสนา และต่อมาเลือดก็จะเป็นที่อนุมัตติ หมายถึง การอนุญาตให้ฆ่าได้และท้ายที่สุดก็ลงสู่ไฟนรก¹⁰⁹

อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลาทรงกล่าวว่า:

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا

لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ﴿٥٨﴾

ความว่า: “จงประหารประหารมุชริกเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา และจงจับพวกเขาและจงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่อง”¹¹⁰

อัลลอฮ์สุบหานะฮฺวะตะอะลา ทรงกล่าวว่า:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ

بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٥٩﴾

¹⁰⁸ สมาคมนักเรียนเก่าศาสนาวิทยา, แหล่งเดิม, หน้าที่ :32.

¹⁰⁹ อบูบักร์ มุหัมมัดซะกะรียา, ซีริกฟิสิกอดิมวัลหะดีษ, มักตะบะตุรฺรุซด, ซาอุดีอาระเบีย, ม.ป.ป., หน้าที่ :160.

¹¹⁰ สุเราะฮ์ฮ์ อัดเตาบะฮ์, 9: 5.

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะ
ถูกให้มีภาคี ขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่น
จากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้น
แก่อัลลอฮ์แล้ว แน่อนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวง
ขึ้น”¹¹¹

อัลลอฮ์สุบหานะฮ์ฮะตะอาลาทรงกล่าวว่า:

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะหียมายังเจ้า (มุหัมมัด) และมายังบรรดานปีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ) แน่نونการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”¹¹³

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ
لِيُؤْخَذَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَدِّدَ لَكُمْ ^{صَلٰ} وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣٦﴾

¹¹¹ สู่เราะฮฺ อันวินิสาอฺ, 4: 48.

ความว่า: “และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคน้ำจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกกล่าวบนมัน และแท้จริงมันเป็นการละเมิดแน่ๆ และแท้จริงบรรดาชัยฏอนนั้นจะกระซิบกระซาบแก่บรรดาสหายของมัน เพื่อพวกเขา จะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา แน่نونพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น”¹¹⁴

เหล่านี้ คือ ชีริกที่ถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงและเป็นความอธรรมที่รุนแรง ดังที่ที่อัลลอฮ์สุบหานะฮ์วะตะอะลา ทรงกล่าวว่า:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่ยพระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่نونเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น”¹¹⁵

หะดีษโดยท่านอิบนุ มัสอู๊ดรายงานว่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า:

من مات وهو يدعو من دون الله ندا دخل النار.

ความว่า: “ใครที่ตายในขณะที่เขาอ้อนวอนขอจากสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ จะเข้าสู่ النار”¹¹⁶

¹¹⁴ สูเราะฮ์ อัลอันอาม, 6:121.

¹¹⁵ สูเราะฮ์ อันนิสาอ, 4:48.

¹¹⁶ บุคคอรีย, ศอหิห, หมวดการอธิบายกรอ่าน, บรรพใดที่ยึดสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้นเป็นชีริก, เลขที่ : 4497.

ท่านอบุสุรอยเราะฮ์รายงานว่ ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า:

زار النبي صلى الله عليه وسلم قبر أمه فبكى وأبكى من حوله
فقال إستأذنت ربي في أن أستغفرها فلم يأذن لي.

ความว่: “ท่านนบีได้ไปเยี่ยมหลุมฝังศพของมารดาและได้ร้องไห้และ
ร้องไห้รอบบริเวณนั้น พร้อมกล่าวว่า “ฉันได้ขอให้อัลลอฮ์สุบหานฮุ
วะตะอะลา ทรงอภัยโทษให้ท่าน แต่พระองค์ไม่ทรงตอบรับฉัน”¹¹⁷

หะดีษที่กล่าวถึงชีริกนั้นมียากมาย ทั้งหมดข้างต้นเป็นเพียงแค่บางส่วนที่นำมาหยิบยกมา
เท่านั้น

ดังนั้นผู้ที่นำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเสมอเหมือนอัลลอฮ์สุบหานฮุวะตะอะลา เขาจะตกอยู่ในนรก
อย่างถาวรและพระองค์อัลลอฮ์สุบหานฮุวะตะอะลา จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่เขา
นอกจากเขาจะกลับตัวก่อนสิ้นลมหายใจสุดท้าย

บทสรุป

บรชันญียเป็นชื่อของหนังสือบทกวีร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งเป็นหนังสือเล่ม
หนึ่งที่ถูกแต่งขึ้นมาเพื่อการสรรเสริญท่านนบีมุหัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
หนังสือเล่มนี้มีชื่อว่า “มัจญ์ญูอะฮ์ เมาลูค ชะเราะฟีละนาม” ซึ่งผู้แต่งนั้น คือ สัยยิด ญะอ์
ฟิร บิน หะสัน บิน อับดุลการิม บรชันญีย ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากชาวชีอะฮ์ บทกวีร้อยแก้ว
บรชันญีย (ปู) เป็นผู้แต่งในยุคสมัยของการจัดงานเมาลิดเมาลิดนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัมนั้นเพื่องฟูสืบเนื่องมาจากการจัดงานเมาลิดนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่
เกิดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศอียิปต์ เมื่อปี ฮ.ศ. 362 ซึ่งขณะนั้นราชวงศ์ฟาฏิมียะฮ์ขึ้นถื

¹¹⁷ อิบน์มาญะฮ์, อัสนัน, หมวดคนตาย, บรรพสิ่งที่มาในการเยี่ยมสุสานของมุชริกีน, เลขที่: 1573.

ชีอะฮฺอิสมาอีลียะฮฺเป็นผู้ปกครองอียิปต์ ส่วนบทกวีร้อยกรอง ท่านชัยยิด ชัยนูล อาบิดิน บิน มุหัมมัด อัลฮาดี บินชัยนูลอาบิดิน อัลบรรณนิย ซึ่งเป็ฯหลานของบรรณนิยเป็นผู้ประพันธ์เพิ่มเติมจากเดิมที่ปู่ของเขาได้ประพันธ์ไว้ และบทกวี กาพย์ โคลง กลอน อัลบุรอะฮฺ หรือ คนในประเทศไทยส่วนใหญ่รู้จักคุ้นหูกันในชื่อที่ว่า “บารอเคาะฮฺ” ซึ่งถูกนำมาบันทึกไว้ในหนังสือบรรณนิยนั้น ชะเราะฟุดดีน มุหัมมัด อิบน์ สะอิด อิบน์ สะมาด อัศสอนฮาญิย อัลบุศรีย อัลมัศรีย อัลบุชีรีย เป็นผู้ประพันธ์เพื่อเป็นสื่อกลาง (การตะวัสตุล) ด้วยบทกวีนั้นให้ตนหายจากอาการป่วยเป็นโรคอัมพาต บทกวีนี้จึงมีชื่อเรียกว่า “อัลบุรอะฮฺหรืออัลบะรีอะฮฺ” แปลว่า หายป่วย หรือ อัลบุรอะฮฺ แปลว่า เสือคลุม แต่เขาเรียกชื่อมันว่า “อัลกะวาบิย อัลดُرรียะฮฺ ฟิ มัดหิ คอยริลบะรียะฮฺ” ทั้ง 3 บทกวีนี้เป็นการกล่าวถึงอัตชีวประวัติของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมโดยรวม ซึ่งหนังสือบรรณนิยนั้น นิยมอ่านกันมากมายในเทศกาล หรือ โอกาสต่างๆ จนบางครั้งอาจให้ความสำคัญกับกับหนังสือเล่มนี้มากกว่าอัลกุรอ่านที่เป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอาลา และ อัลหะดีษของท่านนบี มุหัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมด้วยซ้ำ แต่เหนือสิ่งอื่นใด จะมีชาวบ้านสักกี่คนที่รู้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือของลัทธิชีอะฮฺตลอดจนรู้ถึงความหมายของสิ่งต่างๆที่พวกเขาได้อ่านออกมา สิ่งต่างๆที่เป็นพิธีกรรมที่พวกเขาคิดเอาเองว่าเป็นพิธีกรรมของศาสนาอิสลาม และได้ยึดถือปฏิบัติแสดงออกมานั้น ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่อุตริกรรมทางศาสนาที่มาจากมันสมองที่คิดเอาเองจากมนุษย์ธรรมดาทั้งสิ้น หากผู้ใดก็ตามมีหลักความเชื่อตามหนังสือบรรณนิยที่ได้ระบุไว้ในส่วนของเนื้อหา ว่าหากทำไปแล้วสิ่งต่างๆเหล่านั้นจะช่วยเหลือจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือ ป้องกันจากภัยอันตรายต่างๆได้ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านั้นตรงกันข้ามกับหลักความเชื่อของศาสนาอิสลามทั้งสิ้น เพราะบัญญัติของศาสนาอิสลามนั้นสอนว่า ผู้ที่จะช่วยเหลือจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือ ป้องกันจากภัยอันตรายต่างๆนั้น มาจากอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอาลาเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น หากพระองค์จะทรงประทานสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือ ยับยั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ตาม ผู้ใดก็ห้ามไม่ได้ เพราะอำนาจทุกอย่างนั้นล้วนแล้วแต่เป็นของอัลลอฮฺสุบหานะฮฺวะตะอาลาทั้งสิ้น และหลักความเชื่อหรือสรรพคุณต่างๆที่ได้ระบุไว้ในหนังสือบรรณนิย ที่เป็นหลักความเชื่อที่ผิดและขัดแย้งกับหลักความเชื่อของอิสลามนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นบิดอะฮฺทางหลักความเชื่อทั้งสิ้น เพราะ แท้จริงแล้วบรรดา อุละมาอ์มี

ความเห็นสอดคล้องกันที่ว่า บิดอะฮุทุกๆบิดอะฮุที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของศาสนาอิสลามไม่ว่าจะเป็นบิดอะฮุเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่หะรอม (ต้องห้าม) ทั้งสิ้น บรรดาอุลามาอ์อ้างหลักฐานที่ว่า ท่าน นบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า “ทุกๆการอุตริกรรมนั้นเป็นบิดอะฮุ ทุกๆบิดอะฮุนั้นคือการหลงผิด และทุกๆการหลงผิดนั้นจะอยู่ในนรก” และหะดีษที่ว่า “บุคคลใดก็ตามที่อุตริสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมาในกิจการงานของ (ศาสนา) ซึ่งมันมิได้มาจากศาสนา ดังนั้นมันย่อมไม่ถูกตอบรับ” นี่คือนี่สิ่งที่สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวไว้ เพราะทุกๆการห้ามของท่านนบีนั้นมิได้เจาะจงบิดอะฮุเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก แต่ทว่าเรื่องที่เป็นบิดอะฮุเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก ทุกๆอย่างนั้นล้วนแล้วแต่เป็นบิดอะฮุและเป็นเรื่องราวของบทบัญญัติศาสนาทั้งสิ้น และหากผู้ใดก็ตามยังคงมีหลักความเชื่อตามที่ในหนังสือบรัซันญียุได้ระบุไว้ ซึ่งเป็นการตะวัตสุลล์ที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม ผลของมันจะกลับกลายเป็นการทำชิริกใหญ่ หมายถึง การกระทำซึ่งทำให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดก็ตามเป็นผู้ปฏิเสธศาสนาอิสลาม และสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม ชิริกใหญ่นั้นทำให้ตกออกจากศาสนาอิสลาม ดังนั้นผู้ที่นำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเสมอเหมือนกับอัลลอฮุสุบหานฮูวะตะอาลา ขอดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือ มอบหมายต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกเหนือจากอัลลอฮุสุบหานฮูวะตะอาลา เขาจะต้องตกอยู่ในนรกอย่างถาวรและพระองค์อัลลอฮุสุบหานฮูวะตะอาลา จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่เขา นอกเสียจากเขาจะกลับเนื้อกลับตัวก่อนสิ้นลมหายใจสุดท้าย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

- บุญพฤกษ์ จาญระ. 2539. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สมาคมนักเรียนเก่าสาสนวิทยา. 2541. สารศรัทธา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. .
- สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย. 1998. พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย. ซาอุดีอาระเบีย : ศูนย์กษัตริย์ฟาห์ดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน.

บรรณานุกรมภาษาอาหรับ

“อัลกุรอานุลกะрім”

- กุรฎูบียะ อับดุลลาฮ์มุฮัมมัด บิน อะฮ์มัด บิน อบีบักร์ อัลกุรฎูบียะ. 2006. ญามิอุอะหฺกามิลกุรอาน, พิมพ์ครั้งที่1. เบรุต : มุอัสสะซะฮ์อิรริสาละฮ์.
- ชัยนุดดีนญะฟัร บิน หะสันบินอับดุลการิม อัลบันชันญี. ม.ป.ป. เมาลิดุลบั้งญี. ม.ป.ท.
- เชคสุลัยมาน บิน สะมานุนนาญาดียะ. 1968. ฮาดียะตุลสุนันียะฮ์. : ซาอุดีอาระเบีย. ม.ป.ท.
- เชคมุฮัมมัดญะดีด. ม.ป.ป. กิตาบูตเตาหีด. ม.ป.ท.
- นาวาวิยะ อุบะกะรียะยะหุยา บิน ชัรฟุดดีน. 2006. รียาฎุศศอลิฮีน. พิมพ์ครั้งที่ : 1. ญะซาอีร์ : อัสซะรีกะฮ์อัลบะนानीยะฮ์.
- นาซีร์ บิน อับดุลการิมอัลอักล. 1417. อัลอะฮฺวาอ์ลฟิร็อกวัลบิตะฮ์. : รียาฎ : คารุ้ลวะญูน.
- นาซีร์ บิน อับดุลลอฮ์ บิน มุฮัมมัดญะดีด. 2000. ตะบะรูกอันนาอูฮ์อะฮ์กามุฮ์. : ซาอุดีอาระเบีย : มัคตะบะตุรฺรุชฺ.

- นาศิริ บิน อับดุลการิมอัลอักล. 1417. อัลอะฮฺวาอ์วัลฟิร็อกวัลบิตะฮฺ. พิมพ์ครั้งที่ : 2. วิทยา : คารู๊ลวะฆอน.
- สะอฺ บิน มุหัมมัดอาลีอาละอับดุลลาฏีบ. 2002. ตะอฺรีฟาตุลอิติกอดียะฮฺ. ซาอฺดิอารเบีย : คารู๊ลวะฆอล.
- สะอิด บิน อาลี บิน ะฮฺฟูอัลกอฮฺญอนีย. 1999. นุรุลฆอนนะฮฺวะชีลาตุ้ลบิตะฮฺ. ม.ป.ท.
- สะอฺศอศดิกมุหัมมัด. 1987. ชีรออฺบัยนัลหักวัลบาฎิล. ซาอฺดิอารเบีย : คารู๊ลละวาอ.
- ศอลิหฺ บิน อับดุลเราะหฺมาน อัลอัทหมอม. 1413. อัลอัสอีละฮฺวัลอญญะฮฺฟีลอะกีละฮฺ. ซาอฺดิอารเบีย : คารู๊ลวะฆอน.
- ศอลิหฺ บิน เฟฮาน. 1998. อิรชาดอิลาสอหิ์ลอิติกอดะร็อดดุอาลาอะฮฺลิษชีริกะอิลฮาด. ซาอฺดิอารเบีย : คารู๊ลอาสิมะฮฺ.
- มุหัมมัด บิน สะอิด อัลบุศรีฮฺ. ม.ป.ป. อัลบรอะฮฺ. ไคโร : มักตะบะตุ้ลอาดาบ.
- มัญญูมะฮฺ เมาลูต ะเราะะฟีลอะนาม. ม.ป.ป. ม.ป.ท.
- มุหัมมัด บิน อับดุลวาฮับ. ม.ป.ป. อัลเกอูลสะดีดชาร์อูลกิตาบุตเตาหิด. ซาอฺดิอารเบีย : คารู๊ลวะฆอน.
- มุหัมมัด บิน อิบรอฮีมอัลนุอฺมาน. ม.ป.ป. ญามิอุ้ลฟาริด. ซาอฺดิอารเบีย : คารู๊ลวะฆอน.
- มุสลิม อับดุลหุสَيْنมุสลิม บิน หุญญาจ. ศอหิหฺมุสลิม. 1996. วิทยา : คารู๊ลอาลีมุตกุลูบ.
- มุหัมมัดอีควอัลบาสีฮฺ. ม.ป.ป. ตะวัสตุ้ลอันวาฮฺฮะอะหฺกามุฮฺ. เลบานอน : คารุศศอมีฮฺ.
- มุหัมมัด บิน หุสَيْن อัจญญฺุฮานีย. ม.ป.ป. เกาะวาอิดุลมะอฺริฟะติ อัลบิตอ. มัมละกะฮฺอัลอะเราะบียะฮฺ : คารู๊ลอิบนุลญะฮีย.
- มุหัมมัด บิน อับดุลอะชีด. 1991. ญะดีดฟีชะเราะหฺกิตาบุตเตาหิด. ม.ป.ท. : ญิดกะฮฺ.
- มุหัมมัดตะกีญุดดีน. ม.ป.ป. อัลหิซามุลมาหิก. ม.ป.ท.
- ยูสุฟเกาะเราะฮฺอวีย. ม.ป.ป. หะกีกะฮฺตุตเตาหิด. อียิปต์ : มักตะบะฮฺวะสะวะฮฺ.
- วิชาเราะตุ้ลเอากอฟวัชฮฺอูนอัลอิสลามีย. 1992. อัลเมาอฺอะฮฺอัลฟิฮียะฮฺ. คูเวต : คารุศศอพอวะฮฺ.

- อัลบุกกอริยฺ อบีอับดุลลอฮฺ บิน มุหัมมัดบินอิสมาอีล. 1993. ศอหิหฺอัลบุกกอริยฺ. เบรุต :
 คาร์ลืออิบน์ กะษีร.
- อิบน์มาญะฮฺ อบีหะสันอัลหะนาฟียฺ. 1995. สุนันอิบน์มาญะฮฺ. เบรุต : คาร์ลือมะอฺริฟะฮฺ.
- อัตติรมิซียฺ อบีอิสามุฮัมมัด บิน อิสามบินเศารอฮฺ. 1975. สุนันติรมิซียฺ. วิทยา : มัก
 ตะบะตุลมะอาริฟ.
- อิบน์หัมบัล บิน มุหัมมัดบินหัมบัล. 1995. อัลมุสนัดอิบน์หัมบัล. ไคโร : คาร์ลือหะดีษ.
- อันนะสาอียฺ อบีอับดุลเราะหฺมาน บิน ซุอัยบ. 1964. สุนันนะสาอียฺ. อียิปต์ : อัลकुลาฟาอ.
- อะบิดาวูด สุลัยมาน บิน อัลอษอษ. 1997. อัลสุนันอะบิดาวูด. ซีเรีย : คาร์ลือหะดีษ.
- อัมรฺอับดุลมุณอิมสะลิม. 1425. อัลสุนันวัลมุบตะตะอาตฟีลอิบาดาต. อียิปต์ : มักตะบะ
 ตุอียาติเราะหฺมาน.
- อิบน์ดัยมียะฮฺ. อะบีอัลอับบาตตะกอยยุดดินอะหฺมัด บิน อับดุลหะลิม. 1994. อะกิดะฮฺ
 วาลิตียะฮฺ. คาร์ลือฟีหาฮฺ.
- อับดุลลอฮฺ บิน ยูซุฟอัลอัญญลาน. 1995. อัคคออ์ฟีลอะกิดะฮฺ. เลบานอน : คารุศศอมียฺ.
- อับดุลรอชาค บิน ตอฮิร บิน อะหฺมัดมุอาซ. 1996. อัลญะฮฺลุมิมะฮฺอิลลิลออดิกอด
 วะหฺกมุฮฺ. ซาอูดิอาระเบีย : คาร์ลือวะฏอฮฺ.
- อิบน์อัลอะซีร. ม.ป.ป. นิฮายะฮฺฟิหมอริบิลหะดีษวัลอาฮาร. เลบานอน : คาร์ลืออียาอูดตุ
 รอนุลอะ รอนีย.
- อับดุลเราะหฺมาน บิน หะสัน. 1285. ฟัตหุลมะญิด. เล่มที่ : 1. เลบานอน : คารุศศอมียฺ.
- อะหฺมัดหุสَيْن, 1972. ตัฟสีรฟาติหะตุลกีตาบวะญะฮฺอุลอัมมาอ. ม.ป.ท. : ญิดดะฮฺ.
- อัมรฺอับดุลมุณอิม. 1425. อัลสุนันวะมุบตะตะอิอาด. ม.ป.ท. : อียิปต์.
- อัลฆอมิดียฺ สะอิร บิน นาสิร. 2536. หะกีกะฮฺตุลบิดอะฮฺ ะกะหฺกามิฮา. วิทยา : มัก
 ตะบะตุลรุชด.
- อุมร์ริฎอเกาะฮาละฮฺ. 1957. มุญะมุลมุอัลลีฟีน. ดามัสกัต : มุฮัสสะสะตุรริสาละฮฺ.
- อิบน์มَنْศูร. 1994. ลิขานุลอะหฺรَاب. พิมพ์ครั้งที่ : 3. ไคโร : คาร์ลือมะอาริฟ.
- อะลียฺ บิน นะฟีอ์อัลอิลยานียฺ. อะกิดะฮฺอิหม่ามอิบน์ญัยยะฮฺ. 1991. พิมพ์ครั้งที่ : 1. มั
 ละกะตุลอารอเบียฮฺอัสสะอูดียะฮฺ : มักตะบะตุลศิลลีย.

- อักษรปฏิปักษ์ อะปิตุสหาภิรอนิม บิน มุสตา บิน มุหัมมัดอัลลักมียุอักษรปฏิปักษ์. ม.ป.ป. : อัล-อิอติซอม. มักตะปะตุตเตาฮิด.
- อนุบักร มุหัมมัดชาการียา. 2000. ซิริกฟีลกอดีมวัลหะดีษ. วิทยา : อรรุชด.
- อัครอมริฎอุมรีย. 1426. อรริดตะหุ พิมพ์ครั้งที่ : 1. มัสนูรอฮู : คารูลวะฟาอ.
- อักษรฮาบีญ มุสฏอฟาหมัมมัดซำฮุดคีนอักษรฮาบีญ. 1995. อัลกะบาอิร. พิมพ์ครั้งที่ : 1. ไคโร : คารูตเตาซีฮ.
- อักษรกอฮรีญ มุหัมมัดอัปคัสลามอักษรกอฮรีญ. 1980. อัลสุนนวัลมุบตะดะอาต, เบรุต : คารูลกูตูปอัลอิลมียะฮ.
- อาลีอะฎียะฮ. 1980. อัลบิอะฮะฮ. พิมพ์ครั้งที่ : 2. เบรุต : คารูลกูตูปอัลอารอบีญ.
- อิบน์อัลญะซีญ อะบิลฟิรจญ์อัคเราะหฺมาน บิน อะลี บิน มุหัมมัดบินอัลญะซีญ. ม.ป.ป. มะนากิบ อีหมำมะฮฺหมัดบินอันบัล. ม.ป.ท..
- อักษรกาณีย มุหัมมัดบินอะลี บิน มุหัมมัดอักษรกาณีย. 1426. นัยลุลเอาฏอร. พิมพ์ครั้งที่ : 1. วิทยา : คารูลอิบนุอัฟฟาน.
- อิบรอฮีม บิน อามิร. 1422. อะฮฺลิลอะฮฺวาลวัลบิอะฮ. ซาอูดิอารเบีย : มักตะปะตุล อุลุมวัลหิกัม.
- อะลิมะหฺฟูซ. 2000. อัลอิตติคาวฟีมะญูริลอิตติคาว. วิทยา : มักตะปะตุลรรุชด.
- อปีอุสามะฮฺสะลิม บิน อีคิลฮิลาลีย. 2001. อัลบิอะฮะฮอะษะรฺฮฺอัลฮะยียูนฟีลอุมมะฮ. อียิปต์ : คารูลอิบนุอัฟฟาน.
- อิบน์ตุย์มียะฮฺ อะปิตุสอับบาสตะกอฮฺยุดคีนอะหฺหมัด บิน อัคฺลหะลิม. 1997. มัญมูอ อัลฟะตาวา คารูลวะฟาอ.
- อิบน์ตุย์มียะฮฺ อะปิตุสอับบาสตะกอฮฺยุดคีนอะหฺหมัด บิน อัคฺลหะลิม. 1991. อัลอิตติ กอมะฮ. พิมพ์ครั้งที่ : 2. มัสนะกะตุลอารอบียะฮฺอัลสะอูดียะฮฺ : อิดาเราะคฺษะ กอพะฮฺวันนะฮฺร.
- อัสซอนอานีย มุหัมมัด บิน อิสมาอีลอัลอะมีร์อัสซอนอานีย. 1421. อุบดุลสลาม. วิทยา : คารูลอิบนุญะซี.

บรรณานุกรมอินเทอร์เน็ต

- อัลปรัชนญี. 2000. จากอินเทอร์เน็ต.

[Http://www.dahsha.com/viewarticle.php](http://www.dahsha.com/viewarticle.php).

8 กรกฎาคม 2553.

- อัลปรัชนญี. 2005. จากอินเทอร์เน็ต.

[Http://www.ghrib.net/vb/showthread.php](http://www.ghrib.net/vb/showthread.php).

8 กรกฎาคม 2553.

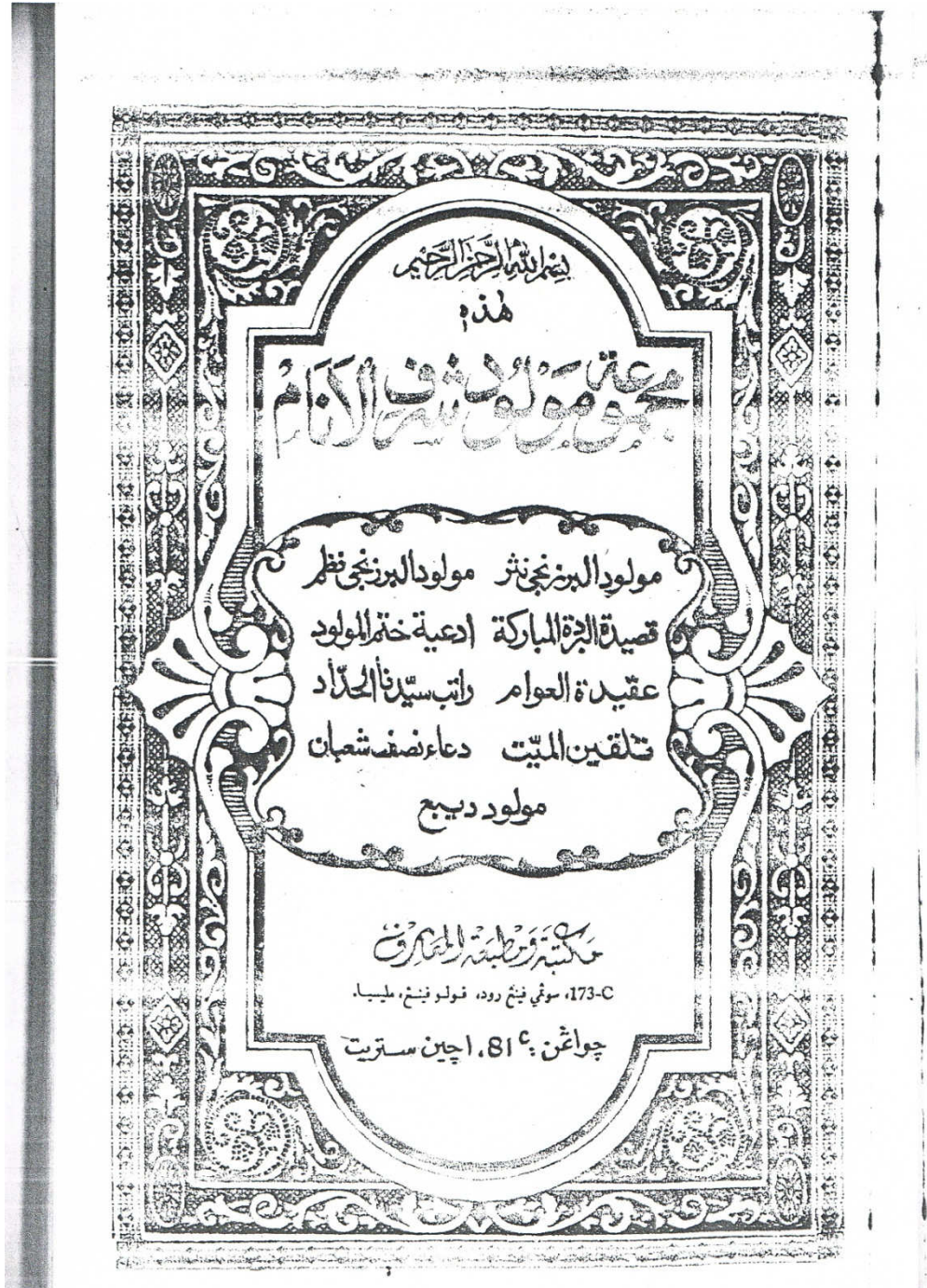
อ- บคูลลอส ศอลิห, อัลอิบติฮาลาตวัลมะดาอิหฟีหะเงาะรอมะต, 2010 จากอินเทอร์เน็ต,

[Http://www.soufia-h.com/soufia-h/book/1/madeeh-hdrmut.doc](http://www.soufia-h.com/soufia-h/book/1/madeeh-hdrmut.doc).

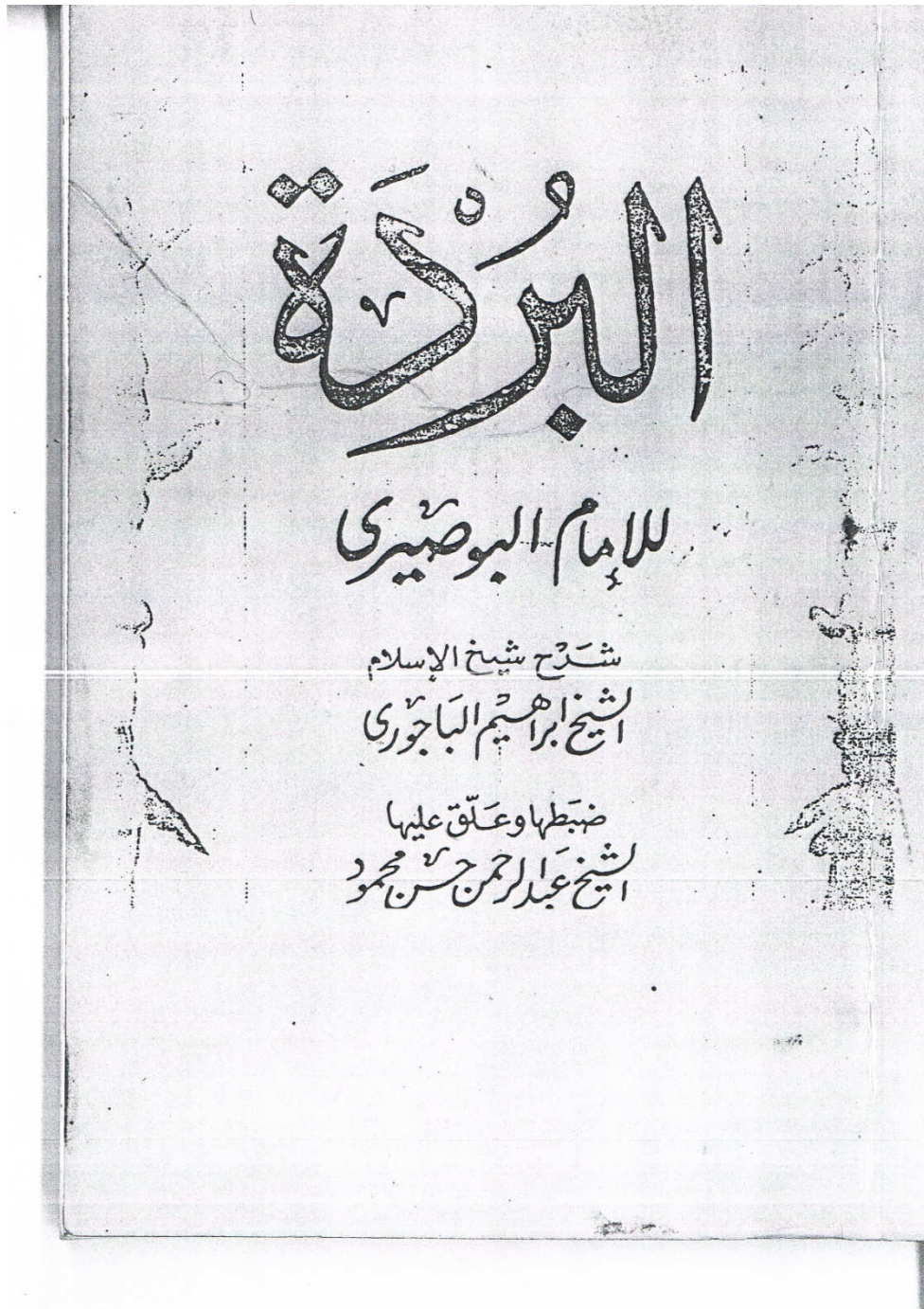
8 กรกฎาคม 2553.

ภาคผนวก

ตัวอย่างหนังสือบรรณนิย (ปก)

ตัวอย่างหนังสืออัลบรอะฮ์ หรือ อัลบะรื่ออะฮ์ (ปก)

หนังสือบารันญีนั้น นิยมนำมาอ่านกันมากมายในเทศกาล หรือ โอกาสต่างๆ เช่น งานเมาลิด (วันเกิด) ของท่านนบีมุหัมมัดคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม ขึ้นบ้านใหม่ รับขวัญ แก้นจากการพันภัยพิบัติ สงฆ์ (วิญญาณ) หลังจากเสียชีวิต และนำไปอ่าน ในกุบูร (สุสาน) บางแห่งมีการอ่านกันทุกๆวันศุกร์ เจ็ดสิบแปด (กลุ่มคน) มาอ่านกันเป็น กลุ่มๆ หลังจากอ่านเสร็จก็รับประทานอาหาร รับประทานอาหารเสร็จก็ทำการแจกเงิน บางแห่งเข้าใจกันว่าหนังสือเล่มนี้เป็นของขลังและจำเป็นจะต้องเก็บรักษาไว้อย่างดี ผู้คนทั่วไปนิยมนำมาอ่านกันมากในการทำเมาลิด (รำลึกวันคล้ายวันประสูติของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม) ยกย่องเชิดชูให้เกียรติท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม จนบางครั้งอาจเลยเถิดในการเป็นนบีที่อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮะฮูวะตะอะลา ประทาน ให้ท่าน หากเราพิจารณาในความหมายที่ถูกอ่านออกมา บางครั้งผู้วิจยคิดเอาเองว่า บรรดาผู้คนที่นิยมนำหนังสือบารันญีนั้น ให้ความสำคัญกับกับหนังสือเล่มนี้ จนบางครั้งอาจมากกว่าอัลกุรอานที่เป็นดำรัสของอัลลอฮ์ สُبْحَانَฮะฮูวะตะอะลา และหะดีษของท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม ด้วยซ้ำ

